CHURCH WEEKLY

February 2023

An Ecumenical Publication from

THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 77
Issue 2
February 2023

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly
(1946)

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

77th Year of Publication
FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

CHURCH WEEKLY
C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mgk.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

EDITORIAL BOARD

KURUVILLA M. GEORGE IRS (Retd)
0484-2603260
(Chief Editor)
Prof. ABRAHAM MATHEW
Prof. M.T. SARAMMA
SANTHOSH OOMMEN
Dr. M.I. PUNNOOSE
Dr. ANNIE DAVID
GEORGE JOSEPH
Dr. GEORGE EIPE
Dr. VARGHESE JOHN

ADVISOR

K.V. MAMMEN

CIRCULATION MANAGER

K.O. ELIAS
0484-2606986, 9446718234

SUBSCRIPTION RATES

	Inside India	
Single Issue	₹	15.00
Annual	₹	150.00
10 years	₹	1,500.00
Life (Patron)	₹	10,000.00

	Outside India
Annual	USD 10
10 years	USD 100
Life (Patron)	USD 1,000

Bank of India - UC College Branch
A/c No. : 856610100002771
AFH - Church Weekly
IFS Code : BKID 0008566

DISCLAIMER
The Alwaye Fellowship House is not responsible for the contents of the articles or the genuineness of the advertisements published in the Church Weekly.

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

Read... Subscribe... Recommend...

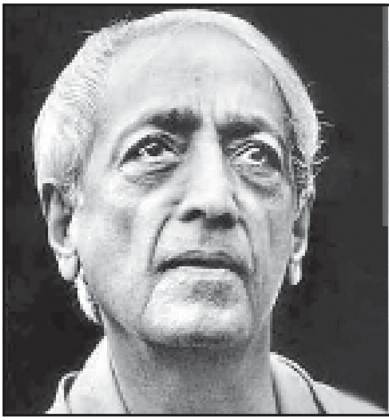

മഹദ്‌വചനം

If we can really
understand the problem,
the answer will come out of it,
because the answer is
not separate from the problem.

Jiddu Krishnamurti

ഈ ലക്കത്തിൽ

4	*Fellowship News*		
5	*മുഖമൊഴി*	**മാനസ്സാന്തരം – സഭകളിൽ**	
7	*ആചാരവിശേഷം*	**വിവാഹനിശ്ചയം ലാഘവത്തോടെ കാണരുത്**	*Adv. Varghese P. Thomas*
9	*കൽപടവുകൾ - 26*	**യാക്കോബിന്റെ ഒളിച്ചോട്ടവും ബേഥേലിലെ വെളിപാടും**	*Fr. Johny George Cor-Episcopa*
11	*യുവലോകം - 86*	**ശാന്തിയും സമാധാനവും നല്കുന്നവരാകുക**	*Fr. Dr. Thomson Roby*
13	*സ്മരണപർവ്വം*	**ഈ വിളക്കുമരങ്ങൾക്ക് എന്തൊരു വെളിച്ചം!**	*Shaji George*
15	*ചിന്താശകലം*	**അശാന്തമായ കടലിൽ പ്രശാന്തമായ രക്ഷ**	*Zacharia Jacob*
21	*പ്രവാചകന്മാർ - 22*	**ചെറിയ പ്രവാചകൻ – യോനാ**	*Prof. Mathew Koshy*
23	*Kingdom of God - 19*	**The Sermon on the Mount and the Beatitudes**	*Dr. T. Jacob John, Vellore*
25	*Christian Vision - 53*	**Sharing and Caring**	*Prof. Dr. T. V. Thomas*
27	*Focus*	**Resolution**	*Dr. K. Rajan George*
31	*Life Style*	**Be Fair to Everyone**	*Dr. Annie David*
33	*Bible Lessons*	**Taming of the unruly human tongue**	*Prof. Suseela Alexander*
35	*Last Page*	**His Holiness to my holiness**	*M.G. Kuruvilla*

Fellowship News

Republic Day Celebrations

The 74th Republic Day was celebrated at the Fellowship House. Secretary Kuruvilla M George hoisted the National Flag and spoke briefly about the importance of the day. The residents of Chacko Homes / Fellowship House and many well-wishers participated in the patriotic function.

Secretary Kuruvilla M George speaking on the 74th Republic Day

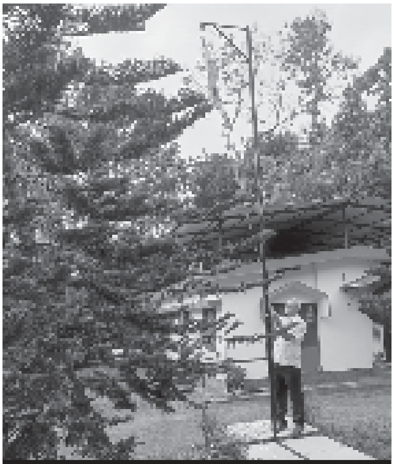

Flag hoisting

Chacko Homes Day Celebrations

The 25th year of Chacko Homes was celebrated in a befitting manner on the “Chacko Homes Day” on 26th January 2023 in a function at the M Thommen Hall. Secretary Kuruvilla M George welcomed the audience and delivered a short message recalling the historical moments in the formation of the Fellowship House and Chacko Homes. The highlight of the Day was “Honouring the senior residents above the age of 85 years” (19 persons) with garlands and mementos. Sri C.T. Philip and Sri John Kuruvilla spoke on behalf of those honoured in the function. Treasurer Santhosh Oommen and Director K O Elias spoke on the occasion. Variety entertainments by the residents and staff added colour to the function.

Honouring the Seniors

Honouring Director K.O. Elias

Presenting Mementos

Sri John Kuruvilla   Sri C.T. Philip

മുഖമൊഴി

മാനസ്സാന്തരം - സഭകളിൽ

ഈ ലക്കം നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ കിട്ടുമ്പോഴേക്കും വലിയ നോമ്പ് ആരംഭിച്ചിരിക്കും. പതിവ് ആചാരങ്ങളോടെ നാം അത് ഗംഭീരമാക്കും. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയ്ക്കുള്ള പതിവു ചടങ്ങുകൾ ഇതിനോടകം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ആരാധന കഴിയുന്നത്ര ദയനീയമാക്കുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കും. പാവം കർത്താവിന് കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ നാം സഹതാപം അറിയിക്കും. നാം കണ്ടിട്ടുപോലുമില്ലാത്ത യഹൂദന്മാരെ കുറ്റപ്പെടുത്തും. മിക്കവാറും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച കൊണ്ട് എല്ലാം കഴിയും. ഈസ്റ്റർ കുറച്ചുപേർ ഓർമ്മവെച്ച് പൂർത്തിയാക്കും. സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, ഈ വർഷം!

ഞാനാരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയല്ല; ആത്മാവ് ഒരുക്കമുള്ളത്; പക്ഷേ ജഡം ബലഹീനമത്രേ. അതിനിടെ ഇത്രയൊക്കെ സാധിക്കുന്നതുതന്നെ ഭാഗ്യം! സാധാരണ വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചോ അവരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തെക്കുറിച്ചോ അല്ല ഇതെഴുതുന്നത്, ജനങ്ങളെ നയിക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുള്ള ഫറവോ രാജാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ സഭാ നേതാക്കന്മാർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന ദൈവത്തിനു നിരക്കാത്ത പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചാണ്. (ദൈവസാന്നിദ്ധ്യബോധത്തോടെ തങ്ങളുടെ ഇടയവേല നിശ്ശബ്ദം ചെയ്യുന്ന വൈദികരെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും ആദരപൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കുകയും അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർക്ക് ഈ രക്തത്തിൽ പങ്കില്ല. അവരെ ദൈവം കൂടുതലായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ).

"കൊല്ലുന്ന രാജാവിനു തിന്നുന്ന മന്ത്രി" എന്ന വിശേഷണം മിക്കവാറും എല്ലാ ക്രൈസ്തവ സഭകളിലെ നേതാക്കന്മാർക്കും യോജിക്കും. ഇതു കേട്ട് കൂലിപ്പട്ടാളത്തെ അഴിച്ചു വിട്ടിട്ട് കാര്യമില്ല; ഇത് സഭകളുടെ മാനസ്സാന്തരത്തിനായുള്ള ആഹ്വാനമാണ്!

ഇന്ന് ക്രിസ്തീയസാക്ഷ്യത്തിന് തിളക്കം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം വിശ്വാസികളല്ല; അവർ പ്രാർത്ഥനയും നോമ്പുമെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു, അവർ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു, കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നു, കഴിവിനതീതമായി പിരിവുകൾ കൊടുക്കുന്നു; നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ച് തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ വരെ നിസ്സംഗം സഹിക്കുന്നു. അവരെ അതിൽ കൂടുതൽ ഭാരപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. അവർ നിസ്സഹായരായ നികുതിദായകരെപ്പോലെയാണ്. പക്ഷേ മാറ്റമുണ്ടാകേണ്ടത് നേതാക്കന്മാർക്കു മാത്രമാണ്.

വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ ഏഴു സഭകളെ നോക്കി കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ പ്രബലസഭകളെ നോക്കി 2023-ൽ കർത്താവ് എന്തോ പറയുന്നുണ്ട്; ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ എന്നൊരു അടിക്കുറിപ്പും കാണുന്നു. അടുത്തുവരുന്ന നോമ്പിന്റെ 40 ദിവസം എല്ലാ സഭകളിലെയും പിതാക്കന്മാർ മറ്റു പരിപാടികളൊക്കെ മാറ്റിവെച്ച് ധ്യാനത്തിലിരിക്കണം. ഇനി നാടകങ്ങൾക്കു സ്ഥാനമില്ല. ചുറ്റും കൂടി നിൽക്കുന്ന ഉപജാപകവൃന്ദത്തിനും അവസരവാദികൾക്കുമല്ലാതെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന വിശ്വാസികൾക്ക് ഇതിലൊന്നും പ്രയോജനമില്ല.

സഭാ നേതാക്കന്മാർക്ക് ഏറ്റവും പ്രയോജനമുള്ള ഒരു വേദവാക്യം ഉണ്ട്: "അനീതിയുള്ള മാമോനേക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സ്നേഹിതരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവീൻ" (ലൂക്കോസ് 16:9) ഇന്ന് സംഭവിക്കുന്നതും അതാണ്. എല്ലാ സഭകളിലും ഭൂമിയും കെട്ടിടവും സമ്പത്തും സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സഭാനേതാക്കന്മാർ പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന അഭിപ്രായം പ്രബലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയസാക്ഷ്യം തെരുവിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നു.

ഒരു പ്രമുഖസഭയിൽ ഭൂമിയിടപാടുകളും സ്ത്രീപീഡനങ്ങളും അന്യായങ്ങളും കൊടികുത്തി വാഴുമ്പോൾ ജനശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടാൻ വിശുദ്ധ കുർബാനയെത്തന്നെ ആയുധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. തലമുറകളെ പഠിപ്പിച്ച ആരാധന എന്തിനു മാറ്റണം? അത് അവരുടെ രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. ദൈവസാന്നിധ്യബോധത്തോടെ ആരാധന നടത്തണമെന്നല്ലാതെ അതൊരു തർക്കവിഷയമാക്കി അൾത്താരകളെ "കേരളനിയമസഭ" പോലെയാക്കി മാറ്റുന്നത് കാലം ക്ഷമിക്കില്ല. പുതിയ ആരാധന അടിച്ചേൽപ്പിക്കണമെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ആരാധനകൾക്കും തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകി വിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്; അല്ലാതെ മാർപാപ്പായെപ്പോലും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയല്ല യോഗ്യം!

2000 വർഷത്തെ അനിഷേധ്യമായ ചരിത്രപാരമ്പര്യവും തനതായ പൈതൃകവും ഉണ്ടെങ്കിലും ഭാരതസംസ്കാരംപോലെ തന്നെ വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടും അന്യസഭകളിലെ നല്ലതു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്മനസ്സും വിദേശീയമായതൊക്കെ മേത്തരം എന്നു കരുതുവാനുള്ള മൗഢ്യവും ഉള്ള മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ആത്യന്തികമായ സമാധാനമുണ്ടാക്കാൻ ഇരുവിഭാഗങ്ങളിലെയും പ്രഖ്യാപിത നേതാക്കന്മാർക്ക് 2023-ൽ കഴിയണം. കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ "മേനേ മേനേ തേക്കൽ ഊഫർസീൻ" എന്നതിന്റെ മലയാളം ദൈവം ചുവരിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. കഷ്ടിച്ച് അവരുടെ ആയുസ്സെത്തുന്നതുവരെ അവർക്ക് ഭരിക്കാൻ നാലാളുണ്ടാകും; അടുത്ത തലമുറയെ ഈ വിഡ്ഢിത്തത്തിനു കൂട്ടുനിൽക്കാൻ കിട്ടുകയില്ല. സമയം വൈകിയിരിക്കുന്നു. ചുവരെഴുത്തു വായിക്കാനോ കാൽച്ചുവട്ടിലെ മണ്ണൊഴുകുന്നതു കാണാനോ നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാർക്കു കഴിയുന്നില്ല. 2023-ൽ ഇതിന് നീക്കുപോക്കുണ്ടാകണം!

മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞ ചില സഹോദരസഭകളിലും സ്ഥിതി ശോഭനീയമല്ല. അന്തഃച്ഛിദ്രം അതിരൂക്ഷം! കനകം മൂലം കാമിനി മൂലം... അനേക പ്രശ്നങ്ങൾ! കൺവൻഷനുകൾ ജനവികാരമായതുകൊണ്ട് കുറേനാൾ കൂടി പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. പക്ഷേ, പൗരോഹിത്യതലത്തിലുള്ള അപചയം അവിടെയും പതനം വരുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് പണത്തിനടിമപ്പെടാത്ത ഒരു രക്ഷകൻ ഉദിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മെഡിക്കൽ കോളജടക്കമുള്ള സാമൂഹ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും അഴിമതിയും അധികാരഭ്രാന്തും ജനവിരുദ്ധനടപടികളുമായി ജനശ്രദ്ധ നേടുന്ന നേതാക്കന്മാരുള്ള മറ്റൊരു സഭയും ഉടനടി മാനസ്സാന്തരപ്പെടണം. സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണം വിളിച്ചുവരുത്തിയാൽ രാഷ്ട്രീയക്കാരുമായി അഴിമതി പങ്കിടേണ്ടി വരുമെന്നറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

ഇതിനിടെ സ്വയംപ്രഖ്യാപിത പദവികളുടെ എണ്ണം കൂട്ടി പൈതൃകം ഉറപ്പിക്കുന്ന സഭാനേതാക്കന്മാരുമുണ്ട്. അവിടെയും അജമോഷണം കൊണ്ടുള്ള അടിത്തറ എത്രനാൾ ശുഭമായിരിക്കും എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്.

ആദരണീയരായ നേതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ദീർഘായുസ്സു കഴിഞ്ഞാലും ഇവിടെ ഒരു സഭ വേണമെന്ന് നിങ്ങൾക്കാഗ്രഹമില്ലേ? അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ നൽകാൻ ആളു വേണ്ടേ? അതിന്, എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭകളുടെ വൈകല്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് പുതിയ പ്രാർത്ഥനക്കൂട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കി, സഭകളാക്കി മാറ്റി പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ തെറ്റുകളിലേക്കു നിർലജ്ജം മാറി ജനങ്ങളെ വിഴുങ്ങുന്നവരെയാണോ ചുമലതപ്പെടുത്തേണ്ടത്?

കർത്താവു വരും! രണ്ടാം വരവിനു മുമ്പുതന്നെ!! അതു തീ കൊണ്ടുള്ള കളിയായിരിക്കും!!! ഈ പുതുവർഷം നേതാക്കന്മാർക്ക് കളിക്കാനുള്ള മൈതാനം! നാം വെറും കാണികൾ!! പക്ഷേ വിധികർത്താവ് - ദൈവപുത്രൻ!!!

◎

ആചാരവിശേഷം

അഡ്വ. വർഗീസ് പി. തോമസ്

വിവാഹ നിശ്ചയം ലാഘവത്തോടെ കാണരുത്

ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നുവരുന്ന രണ്ടു പ്രധാന ചടങ്ങുകളാണ് വിവാഹനിശ്ചയവും വിവാഹവും. എന്നാൽ **വിവാഹത്തിന് വളരെ അധികം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയും, വിവാഹനിശ്ചയം ലാഘവത്തോടെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നത് തെറ്റായ ഒരു പ്രവണതയാണ്.** ആത്മീയതലത്തിൽ രണ്ടിനും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. അതിലൊരു വേദശാസ്ത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണ് ഈ ലേഖനം.

വിവാഹനിശ്ചയത്തിന് മനസ്സമ്മതമെന്നും ഉറപ്പെന്നുമൊക്കെ പറയാറുണ്ട്. വിവാഹനിശ്ചയത്തിനുശേഷവും നാല്പതു ദിവസത്തേക്ക് പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും മണവാളനും മണവാട്ടിയുമായി കരുതുന്നു. മണവാട്ടി എന്നാൽ വേൾക്കപ്പെട്ടവൾ, കല്ല്യാണപ്പെണ്ണ്, വധു എന്നൊക്കെ പറയും. വിവാഹനിശ്ചയത്തോടെ ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ഒരു ഉടമ്പടിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന സംഭവങ്ങൾ ബൈബിളിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

റാഹേലിനുവേണ്ടി ഏഴു വർഷം സേവ ചെയ്യുമെന്ന് അവളുടെ പിതാവായ ലാബാനുമായി യാക്കോബ് ഉടമ്പടി ചെയ്തു. (ഉല്പത്തി 29:18). അബ്രാഹാം തന്റെ മകൻ യിസഹാക്കിനുവേണ്ടി ഭാര്യയെ അന്വേഷിപ്പാൻ, ദാസനായ ഏലിയാസറിനെ ദൂരെയുള്ള മെസോപ്പൊട്ടേമിയായിലെ ചാർച്ചക്കാർക്കിടയിലേക്ക് അയക്കുന്നു. അങ്ങനെ റിബേക്കയെ കണ്ടുമുട്ടി. തുടർന്ന് ആ ദാസൻ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും പാത്രങ്ങളും വിശേഷപ്പെട്ട തുണികളും യിസഹാക്കിനുവേണ്ടി റിബേക്കായ്ക്കു സമ്മാനിച്ചു. നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞാൽ മണവാട്ടി മൂടുപടം ധരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. റിബേക്കയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഏലിയാസർ തിരികെ വരുമ്പോൾ യിസഹാക്ക് ധ്യാനിപ്പാനായി വെളിമ്പ്രദേശത്തു പോയിരുന്നു. അവൻ തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ ഒട്ടകങ്ങൾ വരുന്നതു കണ്ടു. റിബേക്ക, നമുക്കു നേരെ വരുന്ന പുരുഷൻ ആരെന്നു തിരക്കി. തനിക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പുരുഷൻ ആണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒരു മൂടുപടം എടുത്തു സ്വയം മൂടി (ഉല്പത്തി 24:65). തനിക്കു വേണ്ടവളെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഏലിയാസർ പോയപ്പോൾ ഇസഹാക്ക് കൂടുതൽ ധ്യാനനിരതനായി എന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. യിസഹാക്ക് റിബേക്കയെ അവന്റെ മാതാവായ സാറയുടെ കൂടാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. റിബേക്കയെ ലഭിച്ചപ്പോൾ അവന് അവളിൽ നിന്നും മാതാവിന്റെ സ്നേഹം കൂടി ലഭിച്ചു എന്നു ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഭാര്യമാർ ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഭർത്താവിന്റെ മാതൃസ്ഥാനവും കൂടി വഹിക്കേണ്ടതായി വരും എന്നു സാരം.

റാഹേലിന്റെ സഹോദരി ലേയ മൂടുപടം ചൂടിയിരുന്നതിനാൽ റാഹേലാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച് യാക്കോബ് അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. യാക്കോബ് തന്റെ വിവാഹകാര്യത്തിൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ ധ്യാനിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ഒരു വിവാഹ ഉടമ്പടിയിൽ ഏർപ്പെടുകയും വിവാഹനിശ്ചയം കഴിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം ദമ്പതിമാരെ ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിലേക്ക് മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം പാർപ്പിക്കുക എന്നത് യഹൂദരുടെ ഇടയിലെ ഒരു സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഉടമ്പടിക്കു വിരുദ്ധമായി ചെയ്താൽ അതു പാപമായും കരുതിയിരുന്നു. വിവാഹ ഉടമ്പടിയിൽ സ്ത്രീധനം യഥാർത്ഥത്തിൽ വരൻ വധുവിന്റെ പിതാവിന് കൊടുക്കുന്ന 'മഹർ' ആണ്. അതായത് സ്ത്രീയെ ഭാര്യയായി ലഭിക്കുന്നതിന് കൊടുക്കുന്ന മറുവില!

യെശയ്യ 61:10-ൽ തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്ന മണവാളനെയും ആഭരണഭൂഷാദികൾ അണിയുന്ന ഭാര്യയെയുംപറ്റി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാലുടൻ വധുവിനെ വരൻ സ്വഭവനത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ അവൾ വരന്റെ ഭാര്യയായിത്തീരും (മത്തായി 1:18). അവിടെ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ: "അവന്റെ അമ്മയായ മറിയം യൗസേഫിന് വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ കൂടിവരുംമുൻപേ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭിണിയായി എന്നു കണ്ടു. അവളുടെ ഭർത്താവ് യൗസേഫ് നീതിമാനായതുകൊണ്ടും അവൾക്കു ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ അവനു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടും അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ "ദാവീദിന്റെ മകനായ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭാര്യ മറിയത്തെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ട" എന്ന് ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട്. "നിന്റെ ഭാര്യ മറിയത്തെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ട" എന്നുള്ള വാക്ക് വിവാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞ ഏതൊരുവളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഭാര്യയാകുന്നു എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സഭയിൽ അതു കൂദാശമൂലം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു. നിയമങ്ങൾ അതിന് ആധികാരികത നൽകുന്നു.

വിവാഹനിശ്ചയവും വിവാഹമെന്ന മാതൃകയും എവിടെനിന്നു വന്നു, എങ്ങനെ ലഭിച്ചു എന്നതും അതിപ്രാധാന്യമുള്ള സംഗതിയാണ്. പരിപാവനമായ ചടങ്ങുകളാണ് രണ്ടും. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 14-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കാം: *"എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത് നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടുന്നതിന് പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തു കൊള്ളും".*

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിങ്കൽ താൻ മണവാളനായി എത്തി സഭയാകുന്ന മണവാട്ടിയെ സ്വീകരിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന രീതിയെയാണ് ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫിലിപ്യർ 2:5-11 ൽ പൗലൊസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നതിങ്ങനെ: *"ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഭാവം തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അവൻ ദൈവസ്വരൂപത്തിൽ ഇരിക്കെ ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു വിചാരിക്കാതെ, ദാസരൂപമെടുത്ത്, മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലായി, തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ച് വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി വിളങ്ങി, തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി, മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളംതന്നെ അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു".* സഭയെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഇപ്രകാരം ലോകത്തിലെത്തി. തന്റെ കാന്തയാകുന്ന സഭയിലെ അംഗങ്ങളാണ് നമ്മൾ.

യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന മണവാളന്റെ രണ്ടാം വരവാകുന്ന ആ വിരുന്നിൽ, വിവാഹനിശ്ചയത്താൽ കാന്തയായിത്തീർന്ന സഭ വിവാഹ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് ഒരുങ്ങിയതുപോലെ ഓരോ വ്യക്തിയും നിശ്ചയദിവസം മുതൽ വിവാഹം വരെയും തുടർന്നും ഒരുക്കപ്പെട്ടവരായിത്തീരണം. ◎

കൽപടവുകൾ - 26

**ഫാ. ജോണി ജോർജ്
കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ**

യാക്കോബിന്റെ ഒളിച്ചോട്ടവും ബേഥേലിലെ വെളിപാടും

“തന്റെ അപ്പൻ യാക്കോബിനെ അനുഗ്രഹിച്ച അനുഗ്രഹം നിമിത്തം ഏശാവ് അവനെ ദ്വേഷിച്ചു; അപ്പനെക്കുറിച്ച് ദുഃഖിക്കുന്ന കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ കൊല്ലും എന്ന് ഏശാവ് ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു. മൂത്ത മകനായ ഏശാവിന്റെ വാക്ക് റിബേക്ക അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഇളയവനായ യാക്കോബിനെ ആളയച്ച് വിളിപ്പിച്ച് അവനോടു പറഞ്ഞത്: ....നീ എഴുന്നേറ്റ് ഹാരാനിൽ എന്റെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടിപ്പോവുക” (ഉല്പത്തി 2:41-43).

“എന്നാൽ യാക്കോബ് ബേർശേബായിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഹാരാനിലേക്ക് പോയി. അവൻ ഒരു സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കകൊണ്ട് അവിടെ രാപാർത്തു. അവൻ ആ സ്ഥലത്തെ കല്ലുകളിൽ ഒന്ന് എടുത്ത് തലയിണയായി വച്ചു; അവിടെ കിടന്നുറങ്ങി. അവൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. ഇതാ ഭൂമിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കോവണി. അതിന്റെ തല സ്വർഗ്ഗത്തോളം എത്തിയിരുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ അതിന്മേൽക്കൂടി കയറുകയും ഇറങ്ങുകയുമായിരുന്നു. അതിന്മീതെ യഹോവ നിന്ന് അരുളിച്ചെയ്തത്: ഞാൻ നിന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസഹാക്കിന്റെ ദൈവവുമായ യഹോവ ആകുന്നു... ഇതാ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട്. നീ പോകുന്നേടത്തൊക്കെയും നിന്നെ കാത്ത് ഈ രാജ്യത്തേക്ക് നിന്നെ മടക്കിവരുത്തും. ഞാൻ നിന്നെ കൈവിടാതെ നിന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തത് നിവർത്തിക്കും” (ഉല്പത്തി 28:10-16).

ഏശാവ് ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ അലക്ഷ്യമാക്കിക്കളഞ്ഞതിന്റെയും യാക്കോബ് ഉപായത്തിലൂടെ അത് അവകാശമാക്കിയതിന്റെയും ഫലമായുണ്ടായ സംഭവങ്ങളാണ് യാക്കോബിന്റെ ഒളിച്ചോട്ടത്തിന് കാരണമായത്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെ ‘heritage’ അർത്ഥമാക്കുന്നത് പരമ്പരാർജ്ജിതം അഥവാ പാരമ്പര്യമായി കിട്ടിയത് എന്നാണ്. ബാഹ്യമായ സമ്പത്ത് മാത്രമല്ല ‘അവകാശം’. സാമൂഹ്യമായി നിലവിലുള്ള ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, മതം, മൂല്യങ്ങൾ, സംസ്കാരം, ബന്ധങ്ങൾ, വസ്ത്ര-ഭക്ഷണ രീതികൾ എന്നിവയെല്ലാം വലിയ അളവുവരെ പരമ്പരാഗതമായി കിട്ടുന്നവയാണ്. പിതൃസ്വത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം മൂത്തപുത്രന് അവകാശപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അതുപോലെ പാരമ്പര്യമായി മറ്റനേക കാര്യങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനവും. അതെല്ലാമാണ് ഏശാവ് വേണ്ടെന്നു വച്ചത്. യാക്കോബ് ഉപായത്താൽ അവയെ കൈവശമാക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുപേരും തെറ്റുകാരാണ്.

ഏശാവിന്റെ കോപത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാണ് യാക്കോബ് ബേർ-ശേബയിൽനിന്ന് ഹാരാനിലേക്ക് പോയത്. ഒരു സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു. എങ്ങും ഇരുട്ട്. ബാഹ്യമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന തമസ്സിന്റെ പ്രതീകം കൂടിയാണിത്. അവൻ ഒരു കല്ല് തലയിണയായി വച്ച് കിടന്നുറങ്ങി. ഉറക്ക

ത്തിൽ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തോളം എത്തുന്ന ഗോവണി. മാലാഖമാർ അതിൽ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ട് യഹോവ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. യാക്കോബ് ആ സ്ഥലത്തിന്റെ പവിത്രതയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. "**യഹോവ ഈ സ്ഥലത്തുണ്ട് സത്യം. ഞാൻ അതറിഞ്ഞില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു**" (ഉല്പത്തി 28:16). അവൻ അവിടെ തലയിണയായി വച്ചിരുന്ന കല്ല് കുത്തിനിർത്തി അതിന്മേൽ എണ്ണ ഒഴിച്ച് ആരാധന നടത്തി. ആ സ്ഥലം 'സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിൽ' എന്ന് ഉറപ്പിച്ച് അതിന് ബേഥേൽ എന്ന് പേരിട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം എന്നർത്ഥം. അവിടം പിന്നീട് ഒരു വലിയ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായി ഉയർന്നു. യരൂശലേമിനേക്കാൾ ശതാബ്ദങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള ആരാധനാകേന്ദ്രമായിരുന്നു ബേഥേൽ. യരൂശലേം ആരാധനാകേന്ദ്രമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നത് പിന്നീടാണ്. ശലോമോന്റെ കാലശേഷം ഉത്തരയിസ്രായേൽ യെരോബയാമിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. യരൂശലേമിനു പകരം ബേഥേലിനെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആരാധനാകേന്ദ്രമാക്കി മാറ്റി. എന്നാൽ പിന്നീട് ദാവീദ് യരൂശലേമിന്റെ സ്ഥാനം വീണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടായി. ദാവീദ് സ്ഥാപിച്ച യരൂശലേം യിസ്രായേൽക്കാരുടെ രാഷ്ട്രീയ-മത കേന്ദ്രമായെങ്കിൽ ബേഥേൽ കനാൻ മതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു.

യാക്കോബിനുണ്ടായ സ്വപ്നത്തിൽക്കൂടെ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. ഒന്ന്, ആ സ്ഥലം വിശുദ്ധമാണ്. രണ്ട്, തന്റെ നിരന്തരമായ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം. ഈ ദർശനവും ദൈവിക അരുളപ്പാടും അവന്റെ യാത്രയ്ക്ക് പുതിയ മാനം നൽകുന്നു. ജീവിതത്തിന് പുതിയ അർത്ഥവ്യാപ്തി നൽകുന്നു. തന്നെ നയിക്കുന്നവൻ ദൈവമായിരിക്കും എന്ന വാഗ്ദാനം പുതിയ ലക്ഷ്യബോധം നൽകുന്നു. പക്ഷേ, യാക്കോബ് അതിനെ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊണ്ടോ? യാക്കോബ് ഒരു വലിയ ലിസ്റ്റ് ദൈവമുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുന്നു. അതൊരു നേർച്ചയായാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്:

1) ദൈവം തന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം.
2) പോകുന്ന യാത്രയിൽ തന്നെ കാക്കണം.
3) ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഹാരവും ധരിപ്പാൻ വസ്ത്രവും നൽകണം.
4) തന്റെ അപ്പന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് തിരികെ വരുത്തണം.
5) അത് സൗഖ്യത്തോടെ ആയിരിക്കണം. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ യഹോവ തനിക്ക് ദൈവമായിരിക്കും. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ താൻ തൂണായി നിർത്തിയ കല്ല് ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാക്കും. മാത്രവുമല്ല, സകലത്തിലും ദൈവത്തിന് ദശാംശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസഹാക്കിന്റെയും പോലുള്ള ആഴമായ വിശ്വാസവും സമർപ്പണവും യാക്കോബിൽ ഇവിടെ കാണാനാവില്ല. നമ്മുടെ മതജീവിതവും ഇതുപോലുള്ളതല്ലേ?

യാക്കോബിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബേഥേൽ മതാനുഭവത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ദൈവാനുഭവം എന്നുള്ളത് മനുഷ്യന് സ്വയമായി നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നല്ല. അതിനുള്ള ആരംഭവും വഴിയും നടത്തിപ്പും ദൈവം തന്നെ നൽകുന്നു. അതായിരുന്നല്ലോ ദൈവം നൽകിയ വാഗ്ദാനം. മാലാഖമാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുണ്ടായത്. **ദൈവത്തിൽക്കൂടി മാത്രമേ ദൈവത്തെ അറിയാനാവൂ എന്ന തത്വം ഇവിടെ ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഒരു വാതിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും ദൈവത്തെ മനുഷ്യന് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. മാലാഖമാർ ആ സാന്നിദ്ധ്യബോധത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിൽ മാലാഖമാർ ചെയ്തതും അതുതന്നെയാണല്ലോ.** ◎

യുവലോകം - 86

ഫാ. ഡോ. തോംസൺ റോബി

ശാന്തിയും സമാധാനവും നല്കുന്നവരാകുക

"അറിവു നൽകാത്ത ശാന്തി എനിക്കു വേണ്ട. എനിക്കു വേണ്ടത് ശാന്തി നൽകുന്ന അറിവാണ്' എന്ന ഹെലൻ കെല്ലറിന്റെ വാക്കുകൾ ഇന്ന് യുവജനത തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സമൂഹം ശാന്തിയും സമാധാനവും എന്നതിനേക്കാൾ അസമത്വത്തിനും അധാർമ്മിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും വശംവദരാകുന്നു എന്നത് ഭയാനകമാണ്. സ്കൂൾ കുട്ടികൾ പോലും മദ്യത്തിനും മയക്കുമരുന്നിനും അടിമകളായിത്തീരുന്നു, മയക്കുമരുന്നുവാഹകരായിത്തീരുന്നു. അറിവില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല മറിച്ച് ശാന്തി നൽകുന്ന അറിവ് ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം!

വിശുദ്ധമാകണം നമ്മുടെ ചിന്തകളും അറിവുകളും. യാത്രയ്ക്കിടെ ക്ഷീണം തോന്നിയപ്പോൾ അയാൾ കാട്ടിലെ മരച്ചുവട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുവാൻ ഇരുന്നു. ദാഹിച്ചപ്പോൾ അയാൾ മനസ്സിലോർത്തു - ഇത്തിരി വെള്ളം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ! ഉടൻ ഒരു മൺപാത്രം നിറയെ വെള്ളം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്കു വിശന്നു. ഭക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചപ്പോഴേക്കും സ്വാദിഷ്ട വിഭവങ്ങൾ നിരന്നു. ഭക്ഷണം കഴിച്ച് അയാൾക്ക് ഉറക്കം വന്നപ്പോൾ ഒരു മെത്തകൂടി ആഗ്രഹിച്ചു. അവിടെ പൂമെത്ത എത്തി. എല്ലാം താൻ വിശ്രമിക്കുന്ന മരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണെന്ന് അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. വിശ്രമത്തിനിടെ അയാൾക്കൊരു ഭയം - കാടല്ലേ, സിംഹമോ മറ്റോ വന്നാലോ? എവിടെ നിന്നോ വന്ന ഒരു സിംഹം അയാളെ ആക്രമിച്ച് കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇവിടെ സർവ്വസുഖവും ലഭിച്ചിട്ടും മനസ്സിലുണ്ടായ അശുഭചിന്തകൾ അയാളെ ഒടുക്കിക്കളഞ്ഞു.

മനസ്സാണ് മാർഗ്ഗം. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാനാണ് ആദ്യം പഠിക്കേണ്ടത്. പ്രസാദാത്മക ചിന്തകൾ പിന്തുടരുന്നവരുടെ അസ്തമയങ്ങളിലും ചില കെടാവിളക്കുകൾ തെളിഞ്ഞു നിൽപുണ്ടാകും. എന്നാൽ നിഷേധാത്മക ചിന്തകൾ വച്ചു പുലർത്തുന്നവരുടെ സൂര്യോദയം പോലും ഇരുണ്ടതാകും. ഒരാൾ ചിന്തിക്കുന്നതേ ആയിത്തീരു എന്നതാണ് ശരി. ചിന്തകൾ വിശുദ്ധവും ക്രിയാത്മകവുമാകണമെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇടവും അങ്ങനെയാകണം. അതുകൊണ്ട് ചിന്താശേഷി ക്രിയാത്മകതലങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപരിപ്പിക്കേണ്ടത് ഏറ്റം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിങ്ങ് പറഞ്ഞത് "എന്താണോ നല്ലത് അതു ചെയ്യാനുള്ള സമയവും എപ്പോഴും നല്ലതു തന്നെ." (Time is always right to do what is right.)

ഖലീൽ ജിബ്രാൻ എന്ന പ്രശസ്ത എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നു, "സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത ജീവിതം ആത്മാവ് ഇല്ലാത്ത ശരീരം പോലെയാണ്." ഇന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം വലിയ തോതിൽ അനുഭവിക്കുന്ന സമൂഹം അതിന്റെ വിലയറിയാതെ പോകുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ള ജീവിതം ആത്മാവുള്ള ശരീരം പോലെയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വെളിച്ചം മതിയാവോളം ആസ്വദിച്ച് ജീവനുള്ളവരായി നാം മാറണം. മറിച്ച് ഇന്ന് യുവസമൂഹം സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്ന് മേനി നടിച്ച് മേയുന്നവരാണ്. പഴയതെല്ലാം കാലഹരണപ്പെട്ടു എന്നു വാദിക്കുന്ന യുവതലമുറ പുതിയ

കാലത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അവസാനം അശാന്തിയുടെയും അസമാധാനത്തിന്റെയും ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് ജീവിതാവസാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഐസക് ന്യൂട്ടൻ പറയുംപോലെ "ചെയ്യാവുന്നതിൽ നല്ലത് ഇന്ന് ചെയ്യുക. നാളെ അതിലും മെച്ചമായത് ചെയ്യാം".

പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണതയുടെ നടുവിൽ ഉലയാതെ മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ കഴിയണം. ശക്തമായ തിരമാലകൾക്കിടയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനിടെ ഗുരു ശിഷ്യനോട് ചോദിച്ചു, "ഈ തിരകൾ നിന്നെ എന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്?'' ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "കാറ്റില്ലെങ്കിൽ വെള്ളം ശാന്തമാണ്; ആഗ്രഹങ്ങളും ഭയവുമില്ലെങ്കിൽ മനസ്സും." ഇത്രയും ശക്തമായ തിരകൾക്കിടയിലൂടെ ബോട്ട് യാത്ര നടത്താൻ നിനക്കിഷ്ടമാണോ എന്ന ഗുരുവിന്റെ തുടർന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് "അല്ല" എന്ന് ശിഷ്യൻ മറുപടി നല്കി. ഗുരു പറഞ്ഞു, "പക്ഷേ, എല്ലാവരുടെയും യാത്ര ഇങ്ങനെയാണ്. കടലിനെ ശാന്തമാക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. മനസ്സ് ശാന്തമാക്കുവാൻ ആർക്കും അറിയുകയുമില്ല." നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ചില വിഷയങ്ങൾ അവഗണിക്കേണ്ടി വരും. ചിലപ്പോൾ മനസ്സ് ആർദ്രമാകണം. ഉലയരുത് എന്ന തീരുമാനമാണ് തോണിയുടെ സഞ്ചാരം സുഗമമാക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇന്ന് ശാന്തമാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പ്രതിസന്ധികളില്ല എന്നു നാം തിരിച്ചറിയണം. അതിന് ആത്മീയ ചിന്തകളും വചനപാരായണവും ശീലമാക്കുക.

വില്യം പെൻ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നത് "സമയമാണ് നമുക്കേറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. നാം അത്യാവശ്യമായി ചെലവഴിക്കുന്നതും അതുതന്നെ. നമുക്കു ലഭിച്ച സമയവും പണവും മറ്റും അനാവശ്യമായി ചിലവഴിക്കാനുള്ളതല്ല, മറിച്ച് ശാന്തിയുടെ മാർഗ്ഗത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള, മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുവാനുള്ള നന്മയായിത്തീരണം." "ലക്ഷ്യം പിടി തരാതെ അകലും. മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അതിനൊപ്പം എത്തണം" എന്ന് വില്യം ഷേക്സ്പിയർ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

അയാളുടെ അമൂല്യവസ്തുക്കളുടെ ശേഖരത്തിൽ ഒരു വെള്ളിപ്പാത്രവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവും അനുയോജ്യനായ വ്യക്തിക്കു ഭക്ഷണം വിളമ്പാൻ അയാളത് സൂക്ഷിച്ചു. ഒരു ദിവസം ഒരു സന്യാസി വന്നു. വെള്ളിപ്പാത്രത്തിൽ ഭക്ഷണം കൊടുക്കാമെന്ന് ആലോചിച്ചെങ്കിലും മറ്റ് ആർക്കെങ്കിലും ഉന്നതനായ വ്യക്തിക്ക് അതിൽ ഭക്ഷണം നൽകാമെന്ന് കരുതി അത് തിരിച്ചുവച്ചു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് മന്ത്രി അയാളുടെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോഴും രാജാവു വരുമ്പോൾ അതിൽ ഭക്ഷണം കൊടുക്കാം എന്നു കരുതി മൂടിവച്ചു. പക്ഷേ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു വന്ന രാജാവിനുവേണ്ടി വെള്ളിപ്പാത്രം ഉപയോഗിക്കാതെ മാറ്റിവച്ചു. ആ പാത്രം ഒരു പ്രാവശ്യംപോലും ഉപയോഗിക്കാതെ അയാൾ മരിച്ചു. മരണശേഷം അയാളുടെ മകന് അലമാരയിൽ നിന്ന് ആ പാത്രം ലഭിച്ചു. നിറം മങ്ങി ഉപയോഗശൂന്യമായ ആ പാത്രത്തിൽ അയാൾ തന്റെ നായകൾക്ക് തീറ്റ കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഇവിടെ ഉയർന്നുവരുന്ന ചോദ്യം, സ്വന്തമായി സമ്പാദിച്ചവ സ്വന്തം അലമാരകളിലാണ് ഉള്ളതെങ്കിലും സ്വന്തമായി അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്തിനാണ് അവയെല്ലാം നേടിയത്? സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. നാം നേടിയതും നേടുന്നതും നമുക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവർക്കും കൂടിയാണ്. മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമാക്കി മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയെ കരുതി യുവതലമുറ ജീവിക്കണം. അയോഗ്യമായ ബിസിനസ്സും അവിഹിതമായ പണസമ്പാദനവും ശീലമായി മാറാതെ ശാന്തിയും സമാധാനവും നൽകുന്ന സമൂഹമായി ജീവിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അറിവിന്റെ പുതിയതലങ്ങൾ ആ ശൈലിമാറ്റങ്ങളിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കട്ടെ. അതാണ് ഏവർക്കും ശാന്തിയും സമാധാനവും നൽകുന്നത്. ◎

സ്മരണപർവ്വം

ഷാജി ജോർജ്ജ്

ഈ വിളക്കുമരങ്ങൾക്ക് എന്തൊരു വെളിച്ചം

കണ്ടുമുട്ടലുകളുടെ ലാവണ്യം കണ്ടുമുട്ടുന്നവരുടെ ഹൃദയശോഭയിലാണ്. ചില കണ്ടുമുട്ടലുകൾ പ്രതികരണരഹിതമായി വഴിപിരിഞ്ഞുപോയെന്നുവരാം. ചില കണ്ടുമുട്ടലുകൾ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് വഴിയൊരുക്കിയെന്നുവരാം. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശവും കരുതലിന്റെ ഹൃദയമധുവും നുകർന്ന് പുതുവഴികളിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ ആത്മപ്രേരണ നൽകുന്ന കണ്ടുമുട്ടലുകൾ അവിസ്മരണീയങ്ങളാണെന്ന് ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതിയുടെ 'മറക്കാനാവാത്തവർ' എന്ന പുസ്തകം (1980) തെളിയിക്കുന്നു.

തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വഴിത്തിരിവിനു കാരണമായിത്തീർന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ ഗുരു 'മറക്കാനാവാത്തവർ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് - ജോണച്ചൻ. ജോണച്ചനെ ആദ്യമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതി 'ജയചന്ദ്രൻ' എന്ന പേരുകാരനായിരുന്നു. ജയചന്ദ്രൻ കുറെക്കാലം പട്ടാളത്തിൽ സേവനം ചെയ്തതിനുശേഷം തിരികെ നാട്ടിലെത്തിയ സമയം. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. വെറുതെയങ്ങനെ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് ജോണച്ചൻ എന്ന ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തെത്തി കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയത്. അച്ചന്റെ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയിൽ ജയചന്ദ്രന്റെ അതുവരെയുള്ള പഠനകാലം തെളിഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്കൂൾ ഫൈനൽവരെ പഠിച്ചെങ്കിലും തുടർന്നു പഠിക്കാനുള്ള സാഹചര്യമില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ "തുടർന്ന് കോളജിൽ ചേർന്നു പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ടോ?" എന്നു ജോണച്ചൻ അന്വേഷിച്ചു. "ഞാൻ ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ അദ്ധ്യാപകനാണ്. നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ബ്രഹ്മചാരിയെ കോളജിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാക്കിയാൽ ഇങ്ങനെ വിശിഷ്ടമായ ഒരു ജീവിത മാതൃകയുണ്ടെന്ന് മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളും അറിയുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ക്ഷണിക്കുകയാണ്" എന്ന് ജോണച്ചൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻ ജയചന്ദ്രൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ ഉടുത്തിരുന്ന വസ്ത്രമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ജയചന്ദ്രന്റെ പക്കൽ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി തിരുവനന്തപുരം-ആലുവാ എക്സ്പ്രസ് ബസ്സിൽ കയറി. ആലുവായിലെത്തിയപ്പോൾ അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അച്ചന്റെ വീട് ആലുവാ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ പാലത്തിനടുത്തായിരുന്നു. ആ പാതിരാത്രിയിൽ അവിടേക്കു പോകുവാൻ വണ്ടിയൊന്നും കിട്ടാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നടന്നാണ് വീട്ടിലേക്കു പോയത്. കരുതലിന്റെ ഒരു പ്രവേശനോത്സവമാണ് ജയചന്ദ്രന് ജോണച്ചന്റെ ഭവനത്തിൽ ലഭിച്ചത്.

കേരളത്തിലെ കലാലയങ്ങൾക്കെല്ലാം മാതൃകയായ ആലുവാ യു.സി. കോളജിന്റെ സ്ഥാപകർ നാലു പേരാണ് - കെ.സി. ചാക്കോ, എ.എം. വർക്കി, സി.പി. മാത്യു, വി.എം. ഇട്ടിയവിര. പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ഇട്ടിയവിരസാറിന്റെ വീട്ടിലേക്കാണ് ജോണച്ചൻ ജയചന്ദ്രനെ അടുത്തദിവസം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. അതൊരു നിർണ്ണായക കണ്ടുമുട്ടലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ജയചന്ദ്രൻ യു.സി. കോളജ് എന്ന മഹത്തായ കലാലയത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. ബന്ധ

ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതിയുടെ 'ചോദിക്കൂ, എന്നാൽ പറയാം' എന്ന പുസ്തകം ഗുരുവിനോടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം എന്ന ശൈലിയിലാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കലാലയ ജീവിതത്തിലെ അവിസ്മരണീയമായ ഒരു സംഭവം പറയാമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഗുരു നൽകിയ ഉത്തരം *"ഞാൻ ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ ഇന്റർമീഡിയറ്റിനു പഠിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ചില അദ്ധ്യാപകരെക്കാൾ എനിക്ക് പ്രായക്കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചില ക്ലാസ്സുകളിൽ ഞാൻ ചെല്ലാതിരുന്നത് അങ്ങനെയുള്ള അദ്ധ്യാപകർക്ക് ഒരാശ്വാസമായിരുന്നു. എന്നാൽ ചില അദ്ധ്യാപകർ ലോകോത്തരന്മാരെന്ന് സത്യസന്ധതയോടെ ശ്ലാഘിക്കപ്പെടേണ്ടവരായിരുന്നു - ശ്രീ. കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, ശ്രീ. ഡി. പത്മനാഭനുണ്ണി, പ്രൊഫ. അരുവാമുദം അയ്യങ്കാർ, പ്രൊഫ. സി.പി. മാത്യു, പ്രൊഫ. വി.എം. ഇട്ടിയവിര, പ്രൊഫ. ജേക്കബ് എന്നിവർ. ഒരിക്കൽ, ഇനി പഠിക്കേണ്ട എന്നു കരുതി ഒരാഴ്ചയോളം ഞാൻ കോളജിൽ പോകാതിരുന്നു. അപ്പോൾ പ്രൊഫ. കുറ്റിപ്പുഴസാർ പരിഭ്രാന്തനായതുപോലെ എനിക്കൊരു കുറിപ്പ് കൊടുത്തയച്ചു - ക്ലാസ്സിൽ തിരിച്ചെത്തണമെന്ന് അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു. ഇതിനു ബദലായി ഒരു കുറിപ്പ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനും കൊടുത്തയച്ചു - രജകജ്വരം ബാധിച്ചിരിക്കയാലാണ് കോളജിൽ വരാത്തതെന്നായിരുന്നു ആ കുറിപ്പ്. അതു കിട്ടിയപാടെ കുറ്റിപ്പുഴസാർ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടു ജോഡി മുണ്ടും ബനിയനും ജുബ്ബയും അലക്കി ഇസ്തിരിയിട്ടതും അതിന്റെ കൂടെ ജട്ടിയും വാങ്ങി പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി കൊടുത്തയച്ചു. ആലുവാ യു.സി. കോളജിലുണ്ടായിരുന്ന അദ്ധ്യാപകരോടുള്ള എന്റെ നിസ്സീമമായ പ്രേമം 'മറക്കാനാവാത്തവർ' എന്ന എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വളരെ വിവരിച്ചുതന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്."*

യു.സി. കോളജിൽനിന്ന് പഠനം പൂർത്തീകരിച്ച് ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഏറ്റവും വലിയ ഹൃദയവേദന ജോണച്ചനെ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിലുള്ള സങ്കടമായിരുന്നു. പിന്നീട് വർഷപ്പെട്ട സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ തപാൽമാർഗ്ഗം വരുത്തി അഡ്മിഷൻ നേടിയെങ്കിലും എവിടെ താമസിക്കും എന്നതൊരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. ജോണച്ചൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ജയചന്ദ്രനെ പാർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായി. ജയചന്ദ്രന് ജോണച്ചന്റെ വീട് സ്വന്തം വീടുതന്നെയായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്. പിന്നീട് ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽ താമസിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ ജയചന്ദ്രൻ താമസിച്ചത് ജോണച്ചന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നു. യു.സി. കോളജിലെ അദ്ധ്യാപകരെക്കുറിച്ച് ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതി നിസ്സീമമായ സ്നേഹത്തോടും ആദരവോടും കൂടിയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലും പിന്നീട് തന്റെ ആത്മകഥയായ 'യതിചരിത'ത്തിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

"ജോണച്ചന്റെ മകനും ഞാനും സഹപാഠികളായിരുന്നു. നേരത്തെ ഇന്ത്യയിലെ പല പട്ടണങ്ങളിലും താമസിച്ച് സമ്പാദിച്ച അറിവും സാമൂഹിക പരിചയവും ഞാൻ വളർത്തിയെടുത്തിരുന്ന സംഭാഷണ കൗതുകവുംകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് സഹപാഠികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്താകാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ചില അദ്ധ്യാപകർ എന്റെ സമപ്രായക്കാരോ എന്നെക്കാൾ ഇളയവരോ ആയിരുന്നു. കോളജിൽ മിക്കവാറും എല്ലാ പരിപാടികളിലും നേതൃത്വം നൽകുവാൻ ഒന്നാം വർഷത്തിൽ എന്റെ ക്ലാസ്സദ്ധ്യാപകൻ കൂടിയായിരുന്ന ജോണച്ചൻ എന്നെ നിർബന്ധിക്കുമായിരുന്നു. ഒന്നാം വർഷംതന്നെ, എന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന അരുവാമുദം അയ്യങ്കാർ, ഭാഷാധ്യാപകനായിരുന്ന ഡി.പി. ഉണ്ണി, ട്യൂട്ടറായിരുന്ന പാലാ ഗോപാലൻ നായർ, പ്രിൻസിപ്പൽ വി.എം. ഇട്ടിയവിര, ലോജിക് പ്രൊഫസർ ജേക്കബ്, ക്രിസ്ത്യൻ ക്ലാസ്സെടുത്തിരുന്ന പ്രൊഫസർ ടി.ബി. തോമസ് - ഇവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ പദവിയെ മറന്ന് എന്നെ സ്നേഹിച്ചു. ഇട്ടിയവിരസാറിന്റെ ഭാര്യ അന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു മാസിക നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ചിത്രം വരയ്ക്കാനും കഥകളെഴുതാനും അവർ തന്ന അവസരങ്ങളാണ് ഒരെഴുത്തുകാരനാകാൻ എനിക്ക് കിട്ടിയ ആദ്യത്തെ പ്രേരണ."

(ശേഷം പേജ് 19 ൽ)

ചിന്താശകലം

സഖറിയാ ജേക്കബ്

അശാന്തമായ കടലിൽ പ്രശാന്തമായ രക്ഷ

കരകാണാക്കടലിലേക്ക് കണ്ണുംനട്ടു നിൽക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ ചിത്രം പലപ്പോഴും നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എവിടെനിന്ന് തുടങ്ങുന്നുവെന്നോ എവിടെ ഒടുങ്ങുന്നുവെന്നോ നിശ്ചയമില്ലാത്ത ആഴിയുടെ വിശാലതയും മാസ്മരികതയും രഹസ്യസ്വഭാവവും ഇന്നും മനുഷ്യന് വിസ്മയമാണ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ നമ്മെ ഭയചകിതരാക്കാറുമുണ്ട് ഈ വിസ്മയം. പക്ഷേ അല്പനേരം അതിന്റെ ഓരത്തും തീരത്തും ഒന്നു വിശ്രമിക്കാൻ, ആ കുളിർതെന്നലിനോടൊപ്പം ഒന്നൊഴുകുവാൻ കൊതിക്കാത്തവർ ആരുമില്ല. വിശ്വസാഹിത്യങ്ങൾ കടലിനെ പല വികാരങ്ങളോടും മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ പല അനുഭവങ്ങളോടും താരതമ്യപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ആഴക്കടലിന്റെ അങ്ങേക്കരയിലായി ചിന്തകളെ എറിഞ്ഞുപിടിപ്പിക്കുന്ന പണ്ഡിതമതവും ഇപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യാറുണ്ട്. മനുഷ്യമനസ്സുപോലെതന്നെ സങ്കീർണ്ണമാണ് കടലും എന്ന തിരിച്ചറിവാലാണ് ഇവ സംഭവിക്കുന്നത്.

സുവിശേഷത്തിൽ ഒരു കടൽസംഭവം നമ്മെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ...*കാറ്റു പ്രതികൂലമാകകൊണ്ട് തിരകളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു. രാത്രിയിലെ നാലാം യാമത്തിൽ അവൻ കടലിന്മേൽ നടന്ന് അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് ശിഷ്യന്മാർ ഭ്രമിച്ചു: അത് ഒരു ഭൂതം എന്നു പറഞ്ഞു പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. ഉടനെ യേശു അവരോട്: ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ആകുന്നു; പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു പത്രൊസ്: കർത്താവേ, നീ ആകുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരേണ്ടതിനു കല്പിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. വരിക എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് പടകിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി, യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നു. എന്നാൽ അവൻ കാറ്റു കണ്ടു പേടിച്ചു മുങ്ങിത്തുടങ്ങുകയാൽ: കർത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. യേശു ഉടനെ കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു: അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിനു സംശയിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റ് അമർന്നു. പടകിലുള്ളവർ: നീ ദൈവപുത്രൻ സത്യം എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ നമസ്കരിച്ചു (വി. മത്തായി 14:22-33).* വെള്ളത്തിന്മീതെ നടക്കുന്ന ഗുരു, ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകാൻ വെള്ളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്ന ശിഷ്യൻ, ഇവർക്കു രണ്ടിനും നടുവിൽ ഒരു വള്ളവും. ഒരു ചെറിയ സംഭവത്തിലൂടെ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ നേർചിത്രം സുവിശേഷം വരച്ചു കാണിക്കുന്നു. സ്നേഹസ്വരൂപനായ ദൈവത്തെ കണ്ട് ജീവിതം വിട്ട് ഓടി ഇറങ്ങാൻ നാം ശ്രമിക്കാറുണ്ട്; ചിലരൊക്കെ ഇറങ്ങാറുണ്ട്; എങ്കിലും പലപ്പോഴും പത്രൊസിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്ക് ആണ്ടു പോകുന്ന അവസ്ഥയാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നു മാത്രം! തീരത്തിന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ സമുദ്രങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല.

ക്രിസ്തു വച്ചുനീട്ടിയ കയ്യിൽ പിടിച്ച് പത്രൊസ് ഉൾപ്പെടുന്ന ശിഷ്യസമൂഹം ഉയർന്നത്, അവൻ സത്യമായും ദൈവപുത്രൻ എന്ന വിശ്വാസ തീക്ഷ്ണതയിലേക്കാണ്. പക്ഷേ, അത് പിന്നെയും പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്ന സത്യവും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. *“Peter was the only one who walked on water, besides Jesus; but he was also the only one who got out of the boat. Until you make a decision to*

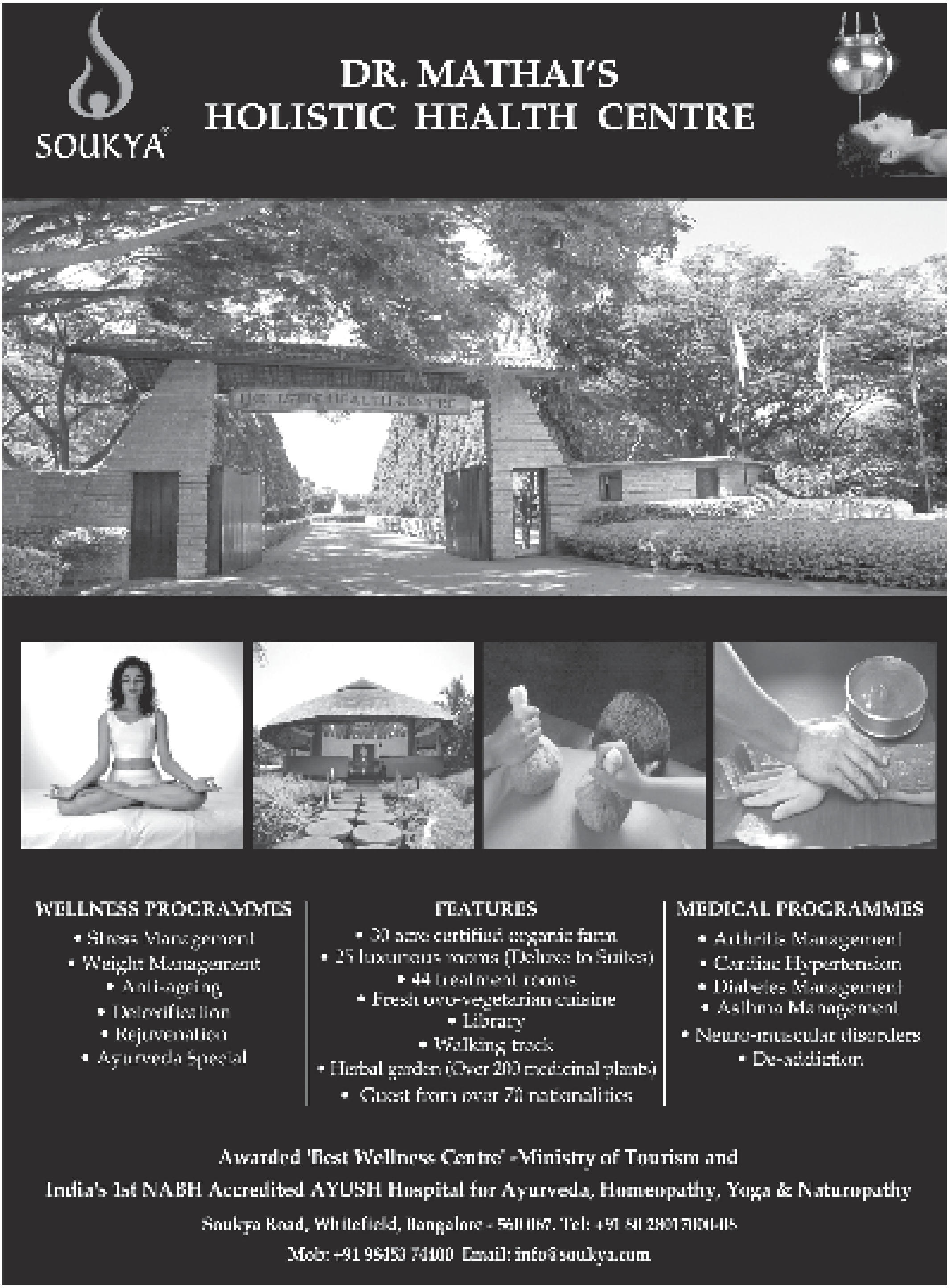
SOUKYA
DR. MATHAI'S
HOLISTIC HEALTH CENTRE
WELLNESS PROGRAMMES
• Stress Management
• Weight Management
• Anti-ageing
• Detoxification
• Rejuvenation
• Ayurveda Special
FEATURES
• 30 acre certified organic farm
• 25 luxurious rooms (Deluxe to Suites)
• 44 treatment rooms
• Fresh ovo-vegetarian cuisine
• Library
• Walking track
• Herbal garden (Over 200 medicinal plants)
• Guest from over 70 nationalities
MEDICAL PROGRAMMES
• Arthritis Management
• Cardiac Hypertension
• Diabetes Management
• Asthma Management
• Neuro-muscular disorders
• De-addiction
Awarded 'Best Wellness Centre' -Ministry of Tourism and
India's 1st NABH Accredited AYUSH Hospital for Ayurveda, Homeopathy, Yoga & Naturopathy
Soukya Road, Whitefield, Bangalore - 560067. Tel: +91 80 28017000-05
Mob: +91 99453 71400 Email: info@soukya.com

believe, and then act on it, nothing will happen.” (യേശുവിനെക്കൂടാതെ വെള്ളത്തിന് മുകളിൽ നടന്നത് പത്രോസ് മാത്രമായിരുന്നു; എന്നാൽ വള്ളത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയതും അവൻ മാത്ര മായിരുന്നു. വിശ്വസിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഒരു തീരു മാനം എടുക്കുകയും തുടർന്ന് പ്രവർത്തിക്കു കയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല – ജോയ്സ് മെയർ എന്ന അമേരിക്കൻ എഴു ത്തുകാരിയുടെ വരികളാണ്). നമുക്ക് ജീവിത ത്തിൽ സുരക്ഷിതമായ ധാരാളം സങ്കേതങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവിടെ എല്ലാവിധമായ സുഖലോലുപ തയും സന്തോഷവും ഒരുപക്ഷേ നമുക്ക് ലഭ്യ മായിരിക്കും. അത്തരത്തിലുള്ള വള്ളങ്ങളിൽ സുഖമായി ഉറങ്ങുവാനാണ് നാം കാംക്ഷിക്കു ന്നത്. എന്നാൽ പുറത്തെ പ്രക്ഷുബ്ധമായ കട ലിൽ ആണ് രക്ഷകൻ നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നത് എന്ന ബോധ്യം വളർന്നു വരുമ്പോഴേക്കും നമ്മു ടെ സമയം അവസാനിക്കുന്ന ദുരവസ്ഥയാണ് സാധാരണയായി സംഭവിക്കുന്നത്. വള്ളത്തിൽ നിന്ന് കടലിലേക്ക് ധൈര്യപൂർവ്വം ഇറങ്ങാൻ നാം തയ്യാറാകുമ്പോൾ മാത്രമാണ് രക്ഷകനൊപ്പം ആ ജലപ്പരപ്പിൽ പിച്ചവയ്ക്കാൻ നമുക്ക് സാധി ക്കുക.

ഓളം വെട്ടുന്ന, കാറ്റു വീശുന്ന, ഇളകിമറി യുന്ന സമുദ്രം ശാന്തമായത് യോനയെ കടലിൽ എറിഞ്ഞപ്പോഴാണ്. ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന യോന ഉണരുന്നതും അപ്പോഴാണ്. ഉറക്കമില്ലാത്ത ഉണർവുള്ളവനെ അവൻ ധ്യാനിക്കുന്നതും ആ മൂന്നു ദിനരാത്രങ്ങൾ അവനെ മത്സ്യം ഗർഭേ പേറിയപ്പോഴാണ്. യോനയെ എടുത്തെറിയു വാൻ വള്ളത്തിൽ ആളുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ഉത്തരവാദിത്തരഹിതമായ ജീവിതം, അവിശ്വാ സപരമായ മുന്നോട്ടുപോക്ക് എന്നിവയാൽ ആണ് യോനായ്ക്ക് ഈവിധ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായത്. എങ്കിലും അവൻ തന്റെ പ്രവാചക ദൗത്യം പുത്തനുണർവ്വിൽ പൂർത്തിയാക്കി.

ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെയുള്ള സഞ്ചാരത്തേ ക്കാൾ ക്രിസ്തുവിലുള്ള സഞ്ചാരമാണ് വേണ്ട തെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവാണ് ഈ അനുഭവങ്ങ ളെല്ലാം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടുക ളായി ക്രിസതുവിനെ നാം കീറി മുറിച്ചു പഠി ക്കുകയാണ് – പ്രസംഗത്തിൽ, എഴുത്തിൽ, വചനത്തിൽ, കുർബ്ബാനയിൽ, കൂദാശയിൽ, അത്ഭുതത്തിൽ, അടയാളത്തിൽ; പക്ഷേ ഒരു ചെറിയ കാറ്റും കോളുമുണ്ടായാൽ ആ നിമിഷം നാം ഭ്രമിച്ചു പോകുന്നു. അവി ശ്വാസജീവിതം നയിക്കുന്നവർ നേരിടുന്ന പരീ ക്ഷകളേക്കാൾ നൂറു മടങ്ങാണ് അല്പവിശ്വാ സജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് നേരിടേണ്ടിവരു ന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകാം ക്രിസ്തു പത്രോസിനെ അല്പവിശ്വാസിയേ എന്ന് വിളിച്ച് കൈയ്ക്ക് പിടിക്കുന്നത്. അവിശ്വാസി ഒരിക്കലും ആശങ്കപ്പെടുന്നില്ല കാരണം അവൻ ഒന്നിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ അല്പവി ശ്വാസിക്കാണ് നിലയ്ക്കാത്ത സംശയങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും എപ്പോഴും ഉയർന്നു വരുന്നത്. അതിന്റെ തിരത്തള്ളലിൽ ആണ് അവൻ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നതും!... പ്രത്യേ കിച്ച് നമ്മെപ്പോലെ.

‘If You Want to Walk on Water, You've Got to Get Out of the Boat’ – കടലിലെ സംഭവത്തെ പുരസ്ക്കരിച്ച് ജോൺ ഒർട്ട്ബർഗ് എഴുതിയ പുസ്തകത്തിന്റെ പേരാണിത്. ഈ പുസ്തക ത്തിൽ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്ന ആശയം – **ക്രിസ്തുവുള്ള കടലാണോ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് അതോ ക്രിസ്തുവില്ലാത്ത പടകോ?** മണിക്കൂറുകൾക്ക് മുമ്പേ അഞ്ചപ്പംകൊണ്ട് അയ്യായിരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നത് നേരിൽ കണ്ട മനുഷ്യരാണ്, ഭൂതമെന്ന് കരുതി ഭ്രമിച്ചു പോകുന്നത്. കൃത്യമായ ബോധ്യം ഉണ്ടായിട്ടും അല്പവിശ്വാസത്തിൽ കടലിൽ ആണ്ടു പോകുന്ന അനുഭവം എത്രയോ ദയനീയമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതും മറ്റൊന്നല്ല. പ്രക്ഷുബ്ധമായ, പ്രശ്നപൂർണ്ണമായ കടലിൽ വിശ്വാസപൂർവ്വം ഇറങ്ങി ഇതിനെല്ലാം പരിഹാ രമായ ക്രിസ്തുവിനെ നോക്കാതെ, പ്രശ്ന ത്തെ കണ്ട് ഭയപ്പെട്ട് അതിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്ന ദയനീയത. പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകാ ത്തതിനു കാരണം തേടി അലയുന്നവരാണ് എല്ലാവരും. നാം കണ്ണുവയ്ക്കുന്നത് പ്രശ്ന ത്തിലാണ്, പരിഹാരത്തിലല്ല. പ്രശ്നത്തിൽ കണ്ണുവച്ചിരുന്നാൽ പ്രശ്നം പെരുകുകയല്ലാതെ

HDFC Bank, the one-point solution to all your financial needs

We understand your need for convenient and world class banking.

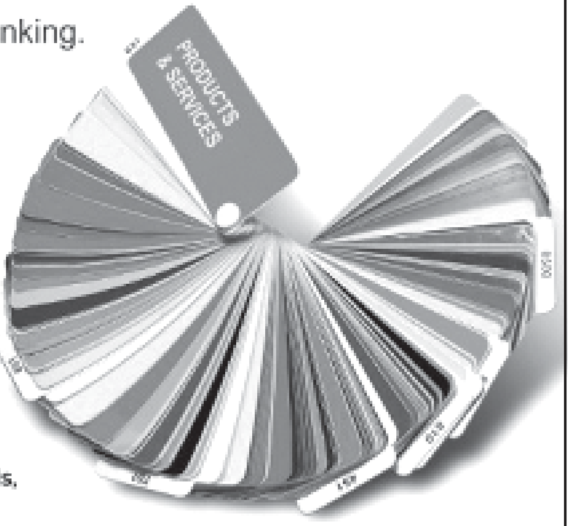

Bank with us to enjoy:

- Wide range of products and services
- Large network of over 5000+ branches and 15000+ ATMs across India
- Quick access to your funds through ATMs, PhoneBanking and NetBanking

Our range of products and services include:

- Savings Regular Accounts
- Savings Max Account
- Current Accounts
- Doctors Account

- Mutual Funds
- Insurance
- Demat Account
- Wealth Services

- Personal Loan
- Two-Wheeler Loan
- Auto Loan
- Home Loan
- Business Loan
- Loan Against Property
- Gold Loan
- Loan Against Security
- Loan on Credit Card
- Working Capital Finance

Conditions apply

HDFC Bank Ltd
Poornima Building, Ground Floor, Near
NH Byepass Junction, Aluva - 683101
Mob: 70342 55222

HDFC BANK | INDIA'S No.1 BANK

പരിഹാരം കാണുകയില്ല. പരിഹാരത്തിൽ കണ്ണുവച്ച് മുന്നോട്ടു പോയാൽ മാത്രമെ കടലിൽ നടക്കുവാനും പ്രശ്നപരിഹാരത്തിൽ ചെന്നു ചേരുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളു.

പുരാണത്തിൽ, മേഘനാദനുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ തളർന്ന വാനരപ്പടയെ രക്ഷിക്കാൻ ജാംബവാൻ ഹനുമാനോട് മൃതസഞ്ജീവനി കൊണ്ടുവരാൻ പറയുന്ന ഒരു രംഗമുണ്ട്. ഹനുമാന്റെ പ്രത്യേകത സാഹചര്യമനുസരിച്ച് സ്വയം ചെറുതാകാനും വലുതാകാനും കഴിയുമെന്നുള്ളതാണ്. ജാംബവാന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മരുത്വാമലയിലേക്ക് പറന്നു ചെല്ലുകയാണ് ഹനുമാൻ. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ആകാശംമുട്ടെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന മരുത്വാമല! ഇതിലെവിടാണ് മൃതസഞ്ജീവനിയെന്ന് ഹനുമാനൊട്ട് നിശ്ചയവുമില്ല. പ്രശ്നം ഒരു മലപോലെ ഹനുമാന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുകയാണ്. ഉടൻ ഹനുമാൻ ആ മലയെക്കാൾ വലുതായി, തന്റെ ഉള്ളംകയ്യിൽ മലയെ എടുത്തുകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നു. **പ്രശ്നം വരുമ്പോൾ അതിനു പരിഹാരം പ്രശ്നത്തെക്കാൾ വലുതാകാൻ നമുക്ക് കഴിയുക എന്നതു തന്നെയാണ്.** അത് മാനസികമായും ആത്മീയമായും സാധിക്കണമെങ്കിൽ അല്പവിശ്വാസത്തെ വെടിഞ്ഞ് സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അവൻ ദൈവപുത്രനെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കടലിലേക്ക് ഇറങ്ങുവാൻ മനസ്സു വയ്ക്കുക. “God’s love is like an ocean. You can see its beginning, but not its end.”

അസാധാരണത്വത്തോടും അത്ഭുതങ്ങളോടും മനുഷ്യമനസ്സിന് എന്നും ഒരു മമത ഉണ്ട്. അത് പല അബദ്ധങ്ങളിലേക്കും നമ്മെ എത്തിക്കാറുമുണ്ട്. എന്തതിശയമേ എന്ന് വിളിക്കാവുന്നവയ്ക്ക് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ നമ്മുടെയൊക്കെ മനസ്സിൽ ഒരു സ്ഥാനം നീക്കി വച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് യാത്ര പറഞ്ഞ് കഠിനതപസ്സിലേക്ക് പോയ ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെ പ്രണമിക്കാൻ വന്നു; ഗുരു ചോദിച്ചു, “നീ എവിടെ വരെയെത്തി?” വലിയ അഭിമാനത്തോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു “എനിക്കിപ്പോൾ പുഴയ്ക്കുമീതെ നടക്കാൻ പോലുമാവും.” ഗുരു സങ്കടപ്പെട്ടു “കഷ്ടം! ഇരുപതു പൈസ കടത്തുകാരനു കൊടുത്താൽ നടക്കുന്ന കാര്യത്തിന് ഇരുപതു വർഷം പാഴാക്കിയ തിരുമണ്ടൻ!” ഇത്തരത്തിൽ പല പുഴകളുടെയും കടലിന്റെയും കുറുകെയും നെടുകെയും നടക്കുന്നവരായി നാം മാറാറുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ മാറിയവരുടെ പിറകെ പോകാറുണ്ട്. പക്ഷേ ആ യാത്രയെല്ലാം ആഴത്തിലേക്ക് മുങ്ങിപ്പോകാൻ വേണ്ടിയുള്ള എടുത്തുചാട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണ്. സത്യമായും അവൻ ദൈവപുത്രൻ എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവന്റെ കൈ പിടിച്ച് പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിൽ, അശാന്തമായ കടലിൽ പ്രശാന്തമായ രക്ഷയെ പുൽകാൻ നമുക്ക് കഴിയട്ടെ... ◎

(പേജ് 14 തുടർച്ച)

ഈ വിളക്കുമരങ്ങൾക്ക് എന്തൊരു വെളിച്ചം!

ങ്ങൾക്കുശേഷം ജോണച്ചനെ കണ്ടുമുട്ടിയ അനുഭവം പങ്കുവച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ ലേഖനം ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതി ഉപസംഹരിക്കുന്നത്.

“ഒരു പൂർവ്വകാല ശിഷ്യനോടെന്നപോലെ ആയിരുന്നില്ല അദ്ദേഹം അപ്പോൾ എന്നോടു സംസാരിച്ചത്. ഞാൻ നിത്യചൈതന്യയതി എന്ന സന്യാസിയായി കണ്ടതിൽ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ആഹ്ലാദിച്ചു. താൻ തെരുവിൽനിന്നും കണ്ടെടുത്ത ആ ബ്രഹ്മചാരി ഇപ്പോഴൊരു സന്യാസി. അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹവുമൊരു സന്യാസിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. വിടപറയുന്ന സമയത്ത് ഞാൻ ആ പാദങ്ങളിൽ വീണു നമസ്ക്കരിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും വിനയവാനായ ആ സ്നേഹസമ്പന്നൻ എന്നെ കെട്ടിപ്പുണർന്ന് ദണ്ഡനമസ്ക്കാരത്തിൽനിന്നും നിവർത്തിപ്പിച്ചു.” **തൊട്ടു വന്ദിച്ച് അനുഗ്രഹം തേടുവാൻ അനേകർ കൊതിച്ചിരുന്ന പാദങ്ങളാരുടേതാണോ ആ ശ്രേഷ്ഠ സന്യാസിയായ ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതി, ജോണച്ചൻ എന്ന ഗുരുവിന്റെ പാദം തൊട്ടു വന്ദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിൽ, ഹൃദയലാവണ്യം തൂകുന്ന ഈ വിളക്കുമരങ്ങൾക്ക് എന്തൊരു വെളിച്ചം! എന്ന് പറയാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല.** ◎

HOME
FEDERAL BANK
Start
a new life
FEDERAL HOME LOANS
• Flexible repayment to save on interest
• Home Plus loans on attractive terms
GOLD LOANS
Federal Bank offers you
higher loan amounts at lower interest rates
KEY FEATURES
• Low rate of interest
• Minimal paper work and quick disbursement
• Instant sanction & hassle-free processing
• Higher per gram rates
• Convenient repayment and flexible tenures
• Gold loans with EMI repayment facility available
Attractive interest rates
CELESTA
A truly spectacular personalised banking experience
Family Banking program
Wealth Management Services
Relationship Banking
1800 420 1199
1800 425 1199
www.federalbank.co.in

പ്രവാചകന്മാർ – 22

പ്രൊഫ. മാത്യു കോശി

ചെറിയ പ്രവാചകൻ –

യോനാ

ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പ് എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു യോനാ. "അമിത്ഥായിയുടെ മകനായ യോനെയ്ക്കു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ" എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്ന പ്രവചന പുസ്തകം ഏതു രാജാവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. "ഗത്ത്-ഹേഫർകാരനായ അമിത്ഥായിയുടെ മകനായ യോനാപ്രവാചകൻ എന്ന തന്റെ ദാസൻ മുഖാന്തരം യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം" (2 രാജാക്കന്മാർ 14:25) എന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. യിസ്രായേൽ രാജാവായ യെരോബയാമിന്റെ കാലമായി ഇത് കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയും.

യോനായുടെ കഥ ചെറുപ്പകാലം മുതൽ എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതിന് വിരുദ്ധമായി, നിനെവേയിലേക്ക് പോകുന്നതിന് പകരം തർശീശിലേക്കു പോകുവാൻ യോനാ കപ്പൽ കയറി. പെട്ടെന്നുണ്ടായ പ്രകൃതിക്ഷോഭംമൂലം കപ്പൽ മുങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. യോനായെ കടലിൽ എറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കടൽ ശാന്തമായി, യോനായെ ഒരു മഹാമത്സ്യം വിഴുങ്ങി. മൂന്നു ദിവസം തന്റെ വയറ്റിൽ കഴിഞ്ഞ യോനായെ മത്സ്യം കരയിൽ ഛർദ്ദിച്ചു. ഇതാണ് കഥാസാരം.

നിനെവേയുടെ നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പ്

യിസ്രായേൽരാജ്യത്തു താമസിച്ചിരുന്ന യോനായെ ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി ദൈവം വേർതിരിക്കുകയാണ് - വിജാതീയപട്ടണമായ നിനെവേയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള ദൗത്യം. ദൈവം കൽപ്പിച്ചപ്പോൾ യോനാ അനുസരിക്കുവാൻ മടി കാണിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷെ താൻ നിനെവേയ്ക്കു വിരോധമായി പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ അവർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ദൈവം ശിക്ഷ നടത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ താൻ മഠയനായിത്തീരും എന്ന് യോനായ്ക്ക് തോന്നുകയാണ്. നിനെവേയിലേക്ക് പോകുവാൻ യോനായോട് ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടും യോനാ കപ്പൽ കയറിയത് തർശീശിലേക്ക് പോകുവാനാണ്. യോനാ പിന്നീട് യഹോവയോട് പറയുന്നത്, "അയ്യോ, യഹോവേ, ഞാൻ എന്റെ ദേശത്ത് ആയിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്ക് ഇതുതന്നെ അല്ലയോ? അതുകൊണ്ടായിരുന്നു ഞാൻ തർശീശിലേക്കു ബദ്ധപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോയത്; നീ കൃപയും കരുണയും ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയുമുള്ള ദൈവമായി അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുന്നവൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു" (യോനാ 4:2). യോനാ തുടർന്നു പറയുന്നത് "എന്റെ പ്രാണനെ എടുത്തുകൊള്ളേണമേ; ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കുന്നതു എനിക്കു നന്ന്" (4:3). നിനെവേയ്ക്ക് ദൈവം ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല എന്ന് യോനാ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോഴാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രതികരണം ഉണ്ടായത്.

ദൈവത്താൽ പിടിക്കപ്പെടുന്ന യോനാ

യോനാ ദൈവകല്പനയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായിട്ടാണല്ലോ കപ്പൽ കയറുന്നത്. തർശീശിൽ ചെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്ന് മാറുകയും അങ്ങനെ ദൈവകല്പന അനുസരിക്കാതെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് യോനായ്ക്ക് തോന്നി. ദൂരെ എവിടെയെങ്കിലും ചെന്ന്

പാർക്കാം എന്ന് യോനാ വിചാരിച്ചു. യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ കിടക്കുമ്പോൾ പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു എനിക്കു നീക്കം വന്നിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ നിന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിങ്കലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും" (2:4).

ദൈവം തന്റെ പദ്ധതി യോനായിൽക്കൂടിത്തന്നെ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതാണ്. യോനാ തർശീശിലേക്ക് പോകുവാൻ കയറിയ കപ്പൽ തകർന്നുപോകത്തക്കവണ്ണം സമുദ്രത്തിൽ പെരുങ്കാറ്റും കോളും ഉണ്ടായി. കപ്പലിലുള്ളവർ ഭയപ്പെട്ട് അവരവർ വിശ്വസിക്കുന്ന ദേവന്മാരോടു നിലവിളിച്ചു. ഭാരം കുറയ്ക്കുവാൻ ചരക്കു മുഴുവൻ കടലിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. ഇതൊന്നും അറിയാതെ കപ്പലിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന യോനായെ തട്ടി ഉണർത്തി, യോനാ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യോനാ തന്നെപ്പറ്റി അവരോട് വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. താൻ കടലും കരയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നവനെങ്കിലും യഹോവയുടെ കല്പനയ്ക്ക് വിരോധമായി ഇപ്പോൾ യാത്ര ചെയ്യുകയാണെന്നും സഹയാത്രികരെ അറിയിച്ചു. താൻ നിമിത്തമാണ് ഈവിധ കടൽക്ഷോഭം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ട് തന്നെ കടലിൽ എറിഞ്ഞുകളയുക എന്നും യോനാ പറയുന്നു. വളരെ മടിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും കപ്പലിലുള്ളവർ യോനായെ കടലിൽ ഇട്ടു; കടൽ ശാന്തമാകുകയും ചെയ്തു. കടലിനെയും പ്രകൃതിയെയും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ദൈവം ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് വിജാതീയരായ കപ്പൽയാത്രക്കാരും മനസ്സിലാക്കി.

യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ

യോനായെ കടലിൽ എറിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം കല്പിച്ചാക്കിയിരുന്ന മഹാമത്സ്യം യോനായെ വിഴുങ്ങി (1:17). യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽവച്ച് കഴിക്കുന്ന വളരെ മനോഹരമായ പ്രാർത്ഥനയാണ് 2-ാം അദ്ധ്യായം മുഴുവനായും കാണുന്നത്. യഹോവയോട് താൻ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ യഹോവ ഉത്തരമരുളി എന്ന് യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (2:6). തന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന ഉറപ്പ് യോനായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. "ഞാനോ സ്തോത്രനാദത്തോടെ നിനക്കു യാഗം അർപ്പിക്കും. നേർന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കഴിക്കും. രക്ഷ യഹോവയുടെ പക്കൽനിന്നു വരുന്നു" (2:9). മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും യോനാ മഹാമത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ വസിക്കുന്നു. കർത്താവ് ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് തന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. "*യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനും മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും*" (മത്തായി 12:40).

യോനായുടെ നിനെവേയിലെ ദൗത്യം

യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽനിന്നും കരയിൽ ആയി. യഹോവ ആരംഭത്തിൽ യോനായോട് അരുളിച്ചെയ്തത്: "നീ പുറപ്പെട്ട് മഹാനഗരമായ നിനെവേയിലേക്കു ചെന്നു അതിന്നു വിരോധമായി പ്രസംഗിക്ക" (1:2) എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ കരയിലായിരിക്കുന്ന യോനായോട് രണ്ടാം പ്രാവശ്യം യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ് (2:2). നിനെവേ പട്ടണം യോനായുടെ അടുത്തുനിന്നും മൂന്നുദിവസത്തെ വഴി ദൂരെ ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ചെന്നപ്പോൾതന്നെ യോനാ തന്റെ ദൗത്യനിർവഹണം ആരംഭിച്ചു. നാല്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ നിനെവേ ഉന്മൂലമാകും എന്ന് യോനാ ഘോഷിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇത് ഒറ്റവാചകത്തിലെ പ്രസംഗം ആകാൻ സാധ്യതയില്ല. നീതിപ്രസംഗിയായ നോഹയെപ്പോലെ

(ശേഷം പേജ് 34)

Dr. T. Jacob John, Vellore

The Sermon on the Mount and the Beatitudes

The phrase 'Word of God' means different concepts to different people. Apostle John wrote that Jesus was the 'Word' that became flesh –human. "*In the beginning was the Word... and the Word was God. He was in the beginning with God….And the Word became flesh and dwelt among us and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth*" (John 1: 1, 2, 14).

All Christian denominations accept this. So we are on safe grounds if we say that Jesus was 'Word of God' and that the words that Jesus spoke on formal occasions were words from God.

Through the parables we studied the words spoken by Jesus about the kingdom of God/ heaven in descriptive and allegorical terms, not defined terms. They have to be grasped conceptually, not organisationally because there are no physical boundaries for this kingdom. Yet, the concept of the kingdom of God/heaven has breadth and depth. We have to take both the allegorical parables and the words spoken directly about the kingdom of God/heaven, with their contexts in mind, to synthesise a true and meaningful concept. So, let us explore.

In the early days of His public ministry, Jesus was in Nazareth and later in Capernaum, both in Galilee. People wanted to hear more – but Jesus told them: *"I must preach the kingdom of God to the other cities also, **because for this purpose I have been sent**"* (Luke 4: 43). Jesus was near the lake shore after choosing the twelve disciples. *"And, seeing the multitudes He went up on a mountain, and when He was seated, His disciples came to Him. Then He opened His mouth and taught them..."* Matthew 5: 1-2). Matthew devoted Chapters 5, 6 and 7 for a series of lessons taught by Jesus. These teachings are popularly called the **Sermon on the Mount**.

Luke wrote: "*He came down with them and stood on a level place with a crowd of His disciples and a great multitude of people from all Judea and Jerusalem, and from the seacoast of Tyre and Sidon, who came to hear Him and be healed of their diseases*" (Luke 6: 17). Matthew had mentioned that the crowd consisted of people "*from Galilee, Decapolis, Jerusalem, Judea and beyond the Jordan*" (Matthew 4: 25). So far the scene was identical. Then followed a slight difference in the description, Matthew recording that Jesus went up on a mountain and was seated but Luke's version was that He came down to a level place, surrounded by the crowds.

Luke continued: "*Then He lifted up His eyes towards His disciples [who were among the multitudes] and said: Blessed are you poor...*" (Luke 6: 20). There was a mountain, valley, the twelve specially chosen disciples and the eager listeners who were also called disciples as well as the multitude.

Jesus was visible and audible to the crowd – so either He was above them on a mount on a slope or below them, in a valley, on a slope. There is a saying that "Exception proves the rule." Matthew was an eye-witness. Luke was told by others, during his research. It seems, probably, they were describing two occasions

(among the many occasions) when Jesus spoke to the crowds in a valley – once seated on the high ground and looking down to the listeners and another time standing on level ground and looking up to them.

Jesus spoke the Beatitudes – three are recorded in Luke's gospel (remember, Luke was not a direct listener, but a researcher-writer). The first Beatitude was: *"Blessed are you poor, for yours is the kingdom of God"* (Luke 6: 20). In Matthew's gospel the Beatitudes are more elaborate.

"Blessed are the poor in spirit, for theirs is the kingdom of heaven" (Matthew 5: 3). *"Blessed are those who are persecuted for righteousness' sake, for theirs is the kingdom of heaven"* (Matthew 5:10). There is a Psalm-like poetic beauty all right, but the exact meaning of some of the phrases – like poor in spirit, or those who hunger and thirst for righteousness — are not explicit, but we have to think and interpret.

When we considered the 'Lord's Prayer' we observed it as the 'kingdom prayer'. When we consider the Sermon on the Mount, of which the Beatitudes are just a part, we realise that it is all about the attributes, qualities and consequences of becoming members (or citizens) of the kingdom of God/heaven. Indeed, the Lord's Prayer is subsumed in the Sermon on the Mount – whether it was one sermon, or a collection recollected by Matthew, we will never know —probably the latter, as already alluded to above.

Once we realise that we belong to this kingdom, we must become the 'salt of the earth', the 'light of the world', we must 'walk the second mile', trust God completely, never be judgemental, love our enemies, build our ideas and plans on the 'rock' and not on 'sand', bear fruit, and must not be enslaved by wealth. The origin of evil is the mind – poetically, the heart. So keep the heart pure – blessed are the pure in heart, for they shall 'see'(feel the presence of) God – nothing less.

Jesus said: *"I say to you, that unless your righteousness exceeds the righteousness of the scribes and Pharisees, you will by no means enter the kingdom of heaven"* (Matthew 5: 20). The righteousness of 'religiosity' is not sufficient, but the kingdom's righteousness must exceed it and be true righteousness. *"Not everyone who says to Me Lord, Lord, shall enter the kingdom of heaven, but he who does the will of my Father in heaven"* (Matthew 5: 21). **Purity of heart is necessary for true righteousness and for seeking and doing God's will.**

Religion, even the monotheist one, without righteousness, became murderous. Having taken beliefs, rules and rituals as sacrosanct, whatever deviated from them was defined as evil and whoever taught any deviation (even if true) was the enemy to be annihilated. Was that not the reason why High Priests, Pharisees and Sadducees shouted "Crucify Him?" False charges were necessary, for death penalty had to be decreed by Pilate and religious dissent was not reason enough to seek death penalty or to convince the judge to decree death. Here was **religion *sans* righteousness.**

Every loyal religionist, no matter what religion one belongs to, has to face this trap. One can feel too 'loyal to one's religion' to be truly righteous – beware. The medieval Crusades are an example. We all must meditate on our own righteousness in and outside our own religion. **Violence in the name of religion is all too familiar for us. It is very common to hear '*in the name of God*' when what is meant is '*in the name of religion*'.** If 'Religion' can mislead, we need a paradigm shift in understanding the true nature of what 'Religion' is all about – that paradigm shift is so perfectly represented and presented in the concept of kingdom of God/heaven.

(To be continued)

Prof. Dr. T. V. Thomas

SHARING and CARING

Caring for others and sharing with them what we have make our lives happy, meaningful and worth living. The Bible says, "*And do not forget to do good and to share with others, for with such sacrifices, God is well pleased*" (Heb 13:16). Sharing for the benefit of each other is seen very much among the flora and fauna of nature. Man, though endowed with superior knowledge and wisdom needs to take lessons from them. Inter-dependence / mutual support helps the trees in the forest and coastal areas to withstand natural calamities like heavy storm and rain.

The Redwood tree is an evergreen tree living for 1200 to 2200 years or more in the coastal areas of central California. Tallest of all trees, it grows upto a height of 380 feet and a width of 18 feet. Though it has no deep roots in the soil, it lives long because of its bond with the neighbouring Redwood trees. Its fibrous roots intertwine with the roots of those trees and thereby make a networklike bond which helps it to survive natural calamities and to remain firm in the soil for centuries. Similarly, if only we share what we have with others, we will enjoy the warmth of true love and happiness in life.

Israel has two famous lakes – the Dead Sea and the Sea of Galilee. The Dead Sea is a lake with very high salt content, as high as 35%, which is almost ten times that of the salinity of normal ocean water. The human body can float on the surface of its water. It is devoid of all forms of life – no fish, no vegetation, no sea-animals. Nothing lives in it and that's how it gets the name Dead Sea. Just to the north of the Dead Sea is the Sea of Galilee. Yet, unlike the Dead Sea, the Sea of Galilee is resplendent with abundant marine life – lots of plants and animals. In fact, the Sea of Galilee is a home to over twenty different types of fishes. Galilian Tilapia which is commonly called St. Peter's fish is a variety found there, right from Christ's time.

Both these lakes receive water from the same source – River Jordan. Yet one is full of life, the other is dead. River Jordan flows unto the Sea of Galilee and it flows out. This keeps the lake healthy and vibrant teeming with marine life. But the Dead Sea being far below the sea level has no outlet. The water that flows into the sea from the river Jordan does not flow out. And since there are no outlet streams, it is estimated that millions of tons of water evaporate from the Dead Sea every day leaving it salty and full of minerals, making it quite unfit for any marine life.

(Contd. on page 29)

Bank of India

Relationship beyond banking

ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ

യു.സി. കോളേജ് ശാഖ, ആലുവ

ടെലഫോൺ : 0484 2603838, 2606491

Mob : 9496310982

- സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് നിക്ഷേപം
- ഹ്രസ്വകാല/ദീർഘകാല
- സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ
- പ്രവാസി (NRE) നിക്ഷേപങ്ങൾ
- റിക്കറിംഗ് നിക്ഷേപങ്ങൾ
- ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ
- സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ

- മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് കൂടുതൽ പലിശ
- ATM, BTM, Net Banking സൗകര്യങ്ങൾ
- ഭവന വായ്പ
- വാഹന വായ്പ
- വ്യാപാര വായ്പ
- സ്വർണ്ണപ്പണയ വായ്പ
- കാർഷിക വായ്പ

വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

Focus

Dr. K. Rajan George

Resolution

It's 2023, a New Year, and time for the word RESOLUTION to be uttered, and, in some cases, to be practised for a few days, weeks or months, and in a few cases, till the end of the year. Resolution typically means a firm decision to do or not to do something - the quality of being determined.

Historically, the first recorded people to set new year pledges, later to become known as resolutions, are the ancient Babylonians, some 4,000 years ago. The Babylonian civilization is also the first to hold recorded celebrations in honour of the new year.

We see a mention of the new month in the Old Testament, (Exodus 12:2) "*This month shall be unto you the beginning of months: it shall be the first month of the year to you.*" The scriptures say that God made resolutions, and he has followed them. There were actions He resolved to perform, commitments He made for the everlasting good of the believers. **God's resolutions were made long before the beginning of a new year, and His resolutions will last longer than those made by human beings.** It is human behaviour to follow their resolutions for two weeks, a month or even a few more months. God's resolutions were made before the beginning of time, and they are good FOREVER. God has resolved never to leave us or forsake us. When we have God, we have all we need.

There is nothing wrong with deciding to eat healthy, exercise more, save money, or help charitable causes in the new year. These resolutions may enhance and improve our lives.

My terms of reference in this narration on resolution are three:

1. *Behavioural modifications*
2. *Spiritual resolution to worship and practise His word*
3. *Forgiveness*

1. *Behavioural modifications*

Throw away the material things that are of no value to our existence and growth. Do not hoard or clutter your space with things of the past. Clear the clutter of things that you don't need. Like, if in your closet you have not touched a dress or a shirt for a few years, give it away or discard it. Likewise, throw away disturbing and hurtful baggage like anger, procrastination, jealousy, and selfishness. Such material things and disturbing thoughts do not add any value to the goodness in us or help us live happily. According to Romans 12:19, ESV: *Beloved, never avenge yourselves, but leave it to the*

wrath of God, for it is written, "Vengeance is mine, I will repay, says the Lord."

People around us don't hold the key to our happiness. These are just situations we face in the day-to-day life, like an urgent assignment that was not delivered or a project that missed timelines or a role expectation that we may have missed. All these are stress creators or conflict generators. We must not carry the judgments and worries of what others think or say about us. This will stress us; it will create anxiety, and we will fail further. The social media "likes" on our posts aren't the validation of who we are; they are merely chatter. Ignore such chatter; they are distractions that will down us. Paul reminds us in Philippians 4:6-7, "*Be anxious for nothing, but in everything by prayer and supplication, with thanksgiving, let your requests be made known to God; and the peace of God which surpasses all understanding, will guard our hearts and minds through Christ Jesus.*"

2. *Spiritual resolution to worship and practise His word*

I did not take time to seriously examine my new year's resolution until I blended it with my faith. Spiritual resolutions are decisions or goals to ignite our spirituality and to grow closer to God. Although the Bible says nothing about making New Year resolutions, it does give us wise advice about making our lists. In 1740, the Englishman who founded the Methodist movement, John Wesley, along with his brother Charles, began a New Year's Eve service at the church, called the Covenant Renewal Service. We also worship on this day to commemorate the baptism of our Lord Jesus Christ.

Our life must be known by what we stood for and what we did for it to last much beyond our time. This is the legacy we want to leave through our spiritual practice and make this life that God has given us, worthwhile. We must stay humble about our plans and achievements. These achievements are His grace that we earned through our practice of the faith. Unlike God, we do not have the power to fulfill all our resolutions. According to Proverbs, "*Do not boast about tomorrow, for you do not know what a day may bring.*" Life can change from one moment to the other; we may look successful with wealth and all the gifts of good health, but do not boast, we may lose it any moment.

2. *Forgiveness*

Why is forgiveness important for relationships? This is a crucial step to resolve conflict. We often ruin our lives based on past situations and decisions we might have taken in those situations. It is worth asking the simple question: How did Jesus resolve conflict?

Jesus loved Peter, who undermined His mission and then betrayed him. Jesus frequently entered many prophetic debates and accepted invitations to eat in the homes of religious leaders, who were trying to trap him. Even on the cross, he connected to his enemies by asking his Father to forgive them.

Forgiveness isn't an easy resolution. If our new year resolution is to let go of chatter and negativity, and be on the

journey of seeking strength in worship, forgiveness is essential to cleanse ourselves. "*For I know the plans I have for you, declares the LORD, plans for welfare and not for evil, to give you a future and a hope. Then you will call upon me and come and pray to me, and I will hear you. You will seek me and find me when you seek me with all your heart.*"

Paul in Ephesians 4:32 says: "*Be kind and compassionate to one another, forgiving each other, just as in Christ God has forgiven you.*" In this sentence, Paul has summarized the biblical message: we must be kind, compassionate and forgiving. In Mathew 18: 21-22, it is said, forgive your brother for sins done against you as many times as your brother needs forgiving. Colossians 3:13, NIV says: Bear with each other and forgive one another if you have a grievance against someone. Forgive as the Lord forgave you.

In Summary,

- ❑ Remember that to keep a resolve, we must change our behaviour and make sure our resolutions are reasonable. Resolutions will fail if there is a lack of accountability.
- ❑ There must be a periodic assessment of how we are doing with our behavioural changes and how we are addressing our spiritual hunger. Lack of planning causes last-minute rush and stress. Live life easily and at your pace with perfect resolutions that you can undertake.
- ❑ Lastly, preparing to excel in whatever we do starts with calling upon our Lord, coming to God in a relationship, praying, and seeking the Lord with all our hearts.

Our faith is not one more item on a "to-do" list. Our faith forms our "to be and to do" list. ◎

(Continued from page 25)

Sharing and Caring

Like the two lakes which receive water from the same source, all of us receive wealth, knowledge, love and respect from our fellow beings. But if we do not share what we have received, we may also end up like the Dead Sea. The love, the respect, the knowledge, the wealth and all other goodness within us evaporate from us. And as the water of the Sea of Galilee flows out, if we share what we have with others, we will then be overwhelmed with love and joy. The more we give, the more we get. Abundant blessings will flow into us. “A meaningful life is not being rich, being popular, being highly educated, or being perfect. It’s all about being real, humble, able to share yourselves and to touch the life of others.” Hence let us serve others through sharing and caring in all possible ways since we shall not pass this way again to retrace our path. Manav Seva is Madhav Seva (Service of mankind is Service of God). ◎

> “Shared joy is double joy, shared sorrow is half sorrow”
>
> – a Swedish proverb
>
> “All that is not given is lost”
>
> – an old Indian proverb

IndusInd Bank

INVEST IN YOUR BEST INTEREST

Book a **Fixed Deposit**
at attractive rates.

6.5*% p.a. | **7*% p.a.**
FOR SENIOR CITIZENS

TENURE: 1 YEAR TO 5 YEARS

Visit your nearest branch or call **0484-2981722**

Book online at www.indusind.com

IndusInd Bank Ltd., Laxmans Tower, M. No. 7/534
M.O. Road, Opp. Municipal Office, Aluva - 683 101

Life Style

Dr. Annie David

Be Fair to Everyone

Many of us are quick to notice flaws in other people's behaviour and character, but often very slow to see the same flaws in our own behaviour and character. This seems to be a common human tendency. There could be a psychological reason underlying this tendency. As I am not a psychologist, I shall not try to make a psychological analysis of the matter. What I shall attempt here will only be the presentation of a rather sketchy layman's view of what is observable outside.

In my view, this tendency has a deep connection with another human trait – I mean the trait of habit-formation, which, in turn, has a lot to do with the disposition for casual behaviour. Many people seem to have an inclination for taking things lightly, not seriously enough; this results in unthinking behaviour; they do not pause a moment to consider what they will say or do about something, or how they will say it or do it; they have a casual approach to everything. But when it comes to the assessment of another man's ways, they turn very critical all of a sudden. I am rather puzzled by this phenomenon, and I fail to offer an explanation for it; but I do see this happening. All I would wish to tell a person who turns critical about another man and comments casually about it, is that the other man could be as casual in his behaviour as he himself is in making remarks about it! Or, he may have his own reasons for doing what he does, which you are not aware of.

Well, this is a tendency that can easily be checked and corrected; it is just a matter of replacing one habit with another, a more desirable one, simply by making a conscious effort. The first step seems to be to tell yourself that it is not in good taste to make an adverse remark in public about someone else's behaviour or character. When a comment of that sort comes up in your mind, just pause for a moment before you say it; then, you are likely to modify it in order to make it less unpalatable to the others in your company, or you may change your mind, and stop yourself from uttering it! If this happens once, it may happen again. Well then, you are on your path to replacing a bad habit with a good one! Tell yourself that it projects your own person in a bad light when you make an adverse comment about another person. Also remember it will not be very difficult to replace your bad habit with a good one, if only you will make up your mind and put in a little effort.

It does not do anyone any good if you malign another person in public; it may just create a lot of bad blood. Others who may have heard you, will only begin to see you in a poorer light. And if the victim of your attack happens to come to know about what you have said about him, whatever appreciation he may have had in his mind about you will only get ruined. Your community life suffers a bad injury, all because of your unbridled tongue. Check your tongue before the damage is done.

Perhaps after a lapse of time, you can try to make a new beginning. Try consciously to train your eyes to see what is good in others. Try to bring this welcome change into your mentality; encourage this new habit to grow in you. Soon you will experience a welcome change in your very approach to life. You will begin to see everything in a new light, and life will certainly become much more meaningful for you. Try and see how it works. Good luck! ◎

നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്
തികച്ചും 100%
മുളകുപൊടിയാണോ?
Synthite
HACCP, BRC, ISO 22000
WORLD'S LARGEST
CHILLI COMPANY
Synthite
KITCHEN TREASURES
100%
CHILLI POWDER
KITCHEN TREASURES
A world of 100%

Bible Lessons

Prof. Suseela Alexander

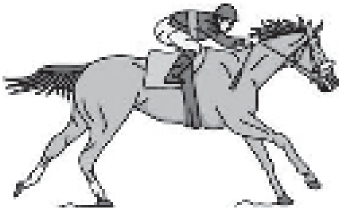

Taming of the unruly human tongue

St. James, in his epistle, highlights the potential of the human tongue for both good and evil. From early times man has succeeded in taming so many animals and birds, both domestic and wild. A rider brings under his control a powerful horse with a small metallic bit in its mouth and the reins attached to it. The captain steers massive ships with a small rudder. The pilot skilfully operates technically advanced aircraft. But man finds it extremely difficult to tame his own tongue, a tiny organ in his body.

Natural springs yield only fresh water. We do not expect fresh water and bitter water coming from the same source. It is quite astonishing that the human tongue differs from this natural pattern. Blessings and curses emerge from the same tongue. St. James focuses on the incongruity of praising God and cursing as well as injuring fellow human beings. "*Unless brought under the Holy Spirit, human tongue will continue to be a restless evil full of deadly poison*" (James 3:8).

What this tiny organ does has consequences far out of proportion to its size. It is like a small spark capable of kindling a raging fire. A forest fire begins with a small insignificant flame, but the consequences are often catastrophic. We are tempted to blow up when angry and let our words fly from our mouths uncontrolled. To give 'tit for tat' is our natural tendency. Evil traits of human nature like pride, hatred, wrath and vengeance are expressed through the tongue. Gossip, slander and character-assassination are works of the tongue. When we tell lies, boastfully exaggerate facts, scoff at others and are engaged in unholy vain talks we miserably fail in controlling our tongues. St. James emphasises the tongue's destructive and poisonous nature.

The power of speech is a precious gift of God. One spoken word is enough to bring happiness or sorrow, hope or despair and life or death. Verbal taunts and abusive words are like destructive bullets, darts and swords which leave invisible but real cuts and scars on others. They trigger quarrels, suicides and even murders. Apostle Paul calls for self-control which is the fruit of the Holy Spirit. (Galatians 5:22-23) **Controlling one's words is the mark of spiritual maturity.**

St. James affirms that the Devil is behind such misuse of the tongue. Simon Peter's tendency to speak impulsively landed him in trouble more than once (Matthew 16:21-23, Matthew 26:69-74). Peninnah made Hannah's life miserable by continually humiliating her for being childless (1 Samuel 1:6-7). On the other hand, sweet and gracious words heal, comfort and encourage. When Elizabeth, wife of Zachariah, the priest, heard Mary's greetings, she was filled with the Holy Spirit and spoke out really encouraging and blissful words which might have cheered up Mary and renewed hope and confidence in her. Again in a moving demonstration of loyalty, Ruth insisted on leaving her motherland Moab and following Naomi to Bethlehem. Ruth spoke gracious words that would have boosted Naomi's spirit. "Your people will be my people and your God, my God" (Ruth 1:16).

St. Matthew affirms that we will be accountable to God for every word that we speak. Christians need to exercise special care to see that their tongues are kept under the control of the Holy Spirit. In our own strength, we cannot do that. But when we surrender ourselves to God's Will, He will do it for us. **Let us pray to God to give us the right word at the right moment and the wisdom to decide when to remain silent.** Let us always keep in our minds David's famous prayer in Psalm 141:3 "*Set a guard O Lord over my mouth and keep watch over the door of my lips.*" ◎

(പേജ് 22 തുടർച്ച)

ചെറിയ പ്രവാചകൻ – യോനാ

തന്നെ യോനാ സംസാരിച്ചുകാണും. യോനായുടെ പ്രസംഗം കേട്ട നിനെവേക്കാർ രാജാവ് മുതൽ എല്ലാവരും രട്ടു പുതച്ചു വെണ്ണീറിൽ ഇരുന്നു. മൃഗങ്ങൾക്കുപോലും ആഹാരം നൽകിയില്ല. എല്ലാവരും അനുതപിച്ച് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവം അവർക്കു വരുത്തും എന്നരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചു അതു വരുത്തിയതും ഇല്ല (3:10).

യോനായുടെ പ്രതികരണം

യഹോവ നിനെവേക്കാരോടു ക്ഷമിച്ചു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ യോനായ്ക്ക് കോപം വന്നു. "ആകയാൽ എന്റെ പ്രാണനെ എടുത്തുകൊള്ളേണമേ; ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്കുന്നത് എനിക്കു നന്ന് എന്നു പറഞ്ഞു'' (4:3). നിനെവേയ്ക്കു വരുന്ന അനർത്ഥം കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച യോനാ നഗരത്തിന്റെ കിഴക്കുവശത്ത് ഒരു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ഇരുന്നു. തനിക്കു തണലായി പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു ആവണക്കുചെടിക്ക് നാശം വന്നപ്പോഴും യോനാ മരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ചോദ്യത്തിന്നുത്തരമായി ജീവപര്യന്തം കോപിക്കുന്നത് വിഹിതം തന്നെ എന്ന് യോനാ പറയുന്നു (4:9).

ഒരു ആവണക്കിനോട് യോനായ്ക്ക് ഉണ്ടായ താത്പര്യത്തെക്കാൾ എത്ര വലുതായിരിക്കണം ലക്ഷത്തിലധികം വരുന്ന നിനെവേക്കാരോട് ദൈവത്തിനുണ്ടാകേണ്ട അയ്യോഭാവം എന്ന് ദൈവം അവസാന വാക്യത്തിൽ യോനായോട് ചോദിച്ചു. മനംതിരിയുന്നവരോട് ദൈവം എന്നും ക്ഷമിക്കും. അതാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. യിസ്രായേൽ ജനതയോടുള്ള രീതിയിൽതന്നെ വിജാതീയ ജനതയോടും ദൈവം സ്നേഹം കാണിക്കും എന്ന് ഈ വേദഭാഗത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ◎

Last Page

M.G. Kuruvilla

His Holiness to my Holiness

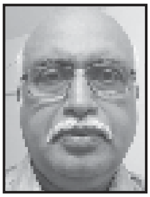

'His Holiness' is a title or honorific that we use to address the supreme heads of some Christian churches and also the heads of some Sanyasi Maths. Unfortunately, we don't use the same for the Supreme Head of the Universe, the omnipresent, omniscient, omnipotent, all pervading God. We know God is 'holy' in its most superlative degree but we attribute holiness to others by virtue of their earthly positions.

As I was pondering over this, Jesus came down from the Crucifix. I was delighted but Jesus knew what was going on in my mind and started speaking to me:

Js: *Nice to see you again this day, but why do you look so thoughtful?*

Me: *Your Holiness, I am overwhelmed at your Majesty's kindness to talk to me, a poor sinner...*

Js: *Good, you have learnt to speak in the language of your clergy... Holiness... Majesty... sinner...*

Me: *No Lord, I am genuinely feeling it in my heart...*

Js: *Yes, but I am not very happy with this language... it is all because of the way you are taught... You know I came down to tell you that God is your father... I have relieved you all from the burden of sin...but you people still love to dwell in the hangover of sin...*

Me: *Sorry Lord, I thought of holiness and sin because the Great Lent is coming...*

Js: *Oh, you are pretty serious about it... but you have been observing this for many years now...do you really feel any difference in your attitude or outlook...?*

Me: *Yes Lord...there is a good feeling in the days of Lent... actually it is a great celebration... there are continuous programs... as the days progress, I feel my holiness increasing... it reaches a climax on Good Friday...but...*

Js: *But...?*

Me: *Sorry my Lord, it is like a cycle... the tempo drops on the Saturday... Easter is again more of a celebration... I am afraid, my holiness starts waning but I am confident I can make up next year! The rituals are not enough to help me hold on...*

Js: *Don't worry... it is good that you are honest... you are holy as long as you have this awareness...you are the Temple of God... you are the light of the world... I am only cautioning that the light in you shall not fade... I have a mission for each one of you...*

Someone entered the room and the Crucifix was back in its position... It left me thinking about "my holiness" vs. "His Holiness". His words rang in my ears, "Be holy, for I am holy". (1 Peter 1:16 read with Leviticus 19:2). It is a call for all of us. As the Lord desires, let us watch the changes that occur in us during this period Lent... His Holiness wants to promote my holiness! ◎

February 2023/Church Weekly/RNI No. 3216/57
Registered No. KL/ALY/0029/2021-23
Licence No. KL/CR/ALY/WPP-01/2021-23
Licensed to Post Without Prepayment.

Price : Rs. 15/-
Vol. 77
Issue 2
Date of Publication : 15/2/2023

with best compliments from

MRF TYRES

Tyres with Muscle

124, Greams Road, Chennai - 600 006

Printed by KURUVILLA M. GEORGE, published by KURUVILLA M. GEORGE on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: KURUVILLA M. GEORGE